

Dansk udgave

Retsforskrifter

Indhold

Retsakter vedtaget i henhold til afsnit VI i traktaten om Den Europæiske Union

2001/413/RIA:

- ★ **Rådets rammeafgørelse af 28. maj 2001 om bekæmpelse af svig og forfalskning i forbindelse med andre betalingsmidler end kontanter** 1

I *Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk*

- ★ **Rådets forordning (EF) nr. 1078/2001 af 31. maj 2001 om ændring af forordning (EF) nr. 2160/96 om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af tekstureret garn af endeløse polyesterfibre med oprindelse i bl.a. Thailand** 5

Kommissionens forordning (EF) nr. 1079/2001 af 1. juni 2001 om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager 9

- ★ **Kommissionens forordning (EF) nr. 1080/2001 af 1. juni 2001 om åbning og forvaltning af et toldkontingent for frosset kød af hornkvæg henhørende under KN-kode 0202 og for varer henhørende under KN-kode 0206 29 91 (fra 1. juli 2001 til 30. juni 2002)** 11

- ★ **Kommissionens forordning (EF) nr. 1081/2001 af 1. juni 2001 om ændring af forordning (EF) nr. 1476/95, (EØF) nr. 1963/79 og (EF) nr. 2768/98 og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 205/73 om meddelelser mellem medlemsstaterne og Kommissionen inden for fedtstofsektoren** 17

- ★ **Kommissionens forordning (EF) nr. 1082/2001 af 1. juni 2001 om ændring af forordning (EF) nr. 562/2000 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 1254/1999 for så vidt angår ordningerne for offentligt interventionsopkøb af oksekød og om rettelse i forordning (EF) nr. 590/2001 om fravigelse eller ændring af forordning (EF) nr. 562/2000** 19

Kommissionens forordning (EF) nr. 1083/2001 af 1. juni 2001 om fastsættelse af maksimumsrestitutionen ved udførsel af sleben rundkornet ris inden for rammerne af den i forordning (EF) nr. 2281/2000 omhandlede licitation 21

Kommissionens forordning (EF) nr. 1084/2001 af 1. juni 2001 om fastsættelse af maksimumsrestitutionen ved udførsel af sleben middelskornet ris og sleben langskornet ris A inden for rammerne af den i forordning (EF) nr. 2282/2000 omhandlede licitation 22

Kommissionens forordning (EF) nr. 1085/2001 af 1. juni 2001 om fastsættelse af maksimumsrestitutionen ved udførsel af sleben middelskornet ris og sleben langskornet ris A inden for rammerne af den i forordning (EF) nr. 2283/2000 omhandlede licitation	23
Kommissionens forordning (EF) nr. 1086/2001 af 1. juni 2001 om fastsættelse af maksimumsrestitutionen ved udførsel af sleben langskornet ris inden for rammerne af den i forordning (EF) nr. 2284/2000 omhandlede licitation	24
Kommissionens forordning (EF) nr. 1087/2001 af 1. juni 2001 om fastsættelse af et maksimumstilskud ved forsendelse af afskallet, langskornet ris til Réunion i henhold til den i forordning (EF) nr. 2285/2000 omhandlede licitation	25
Kommissionens forordning (EF) nr. 1088/2001 af 1. juni 2001 om fastsættelse af maksimumsopkøbsprisen for oksekød i forbindelse med den fjerde dellicitation i henhold til forordning (EF) nr. 690/2001	26
Kommissionens forordning (EF) nr. 1089/2001 af 1. juni 2001 om fastsættelse af eksportrestitutionerne inden for oksekødssektoren	27
Kommissionens forordning (EF) nr. 1090/2001 af 1. juni 2001 om fastsættelse af maksimumsopkøbsprisen og de oksekøds mængder, der opkøbes ved intervention som følge af den 268. dellicitation i forbindelse med de generelle interventionsforanstaltninger, der foretages i henhold til forordning (EØF) nr. 1627/89	33
★ Rådets direktiv 2001/40/EF af 28. maj 2001 om gensidig anerkendelse af afgørelser om udsendelse af tredjelandsstatsborgere	34

II Retsakter hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk

Kommissionen

2001/414/EF:

- ★ **Kommissionens beslutning af 18. maj 2001 om den oversigt over vinproduktionskapaciteten, som Tyskland har fremlagt i henhold til Rådets forordning (EF) nr. 1493/1999 (meddelt under nummer K(2001) 1432)**

37

2001/415/EF:

- ★ **Kommissionens beslutning af 1. juni 2001 om anden ændring af beslutning 2001/356/EF om beskyttelsesforanstaltninger mod mund- og klovesyge i Det Forenede Kongerige ⁽¹⁾ (meddelt under nummer K(2001) 1556)**

38

2001/416/EF:

- ★ **Kommissionens beslutning af 1. juni 2001 om fjerde ændring af beslutning 2001/327/EF om flytningsrestriktioner for dyrearter, der er modtagelige for mund- og klovesyge ⁽¹⁾ (meddelt under nummer K(2001) 1557)**

40

(Retsakter vedtaget i henhold til afsnit VI i traktaten om Den Europæiske Union)

RÅDETS RAMMEAFGØRELSE

af 28. maj 2001

om bekæmpelse af svig og forfalskning i forbindelse med andre betalingsmidler end kontanter

(2001/413/RIA)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Union, særlig artikel 34, stk. 2, litra b),

under henvisning til Kommissionens initiativ ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Svig og forfalskning i forbindelse med andre betalingsmidler end kontanter foregår ofte på internationalt plan.

(2) Det arbejde, der er udført i forskellige internationale organisationer (Europarådet, G8, OECD, Interpol og FN), er af stor betydning, men bør suppleres med en indsats fra Den Europæiske Union.

(3) Rådet finder, at visse former for svig i forbindelse med andre betalingsmidler end kontanter er blevet så alvorlige og har udviklet sig på en sådan måde, at det er nødvendigt at finde overordnede løsninger. Ifølge henstilling nr. 18 i handlingsplanen til bekæmpelse af organiseret kriminalitet ⁽³⁾, vedtaget af Det Europæiske Råd i Amsterdam den 16. og 17. juni 1997, samt punkt 46 i Rådets og Kommissionens handlingsplan for, hvorledes Amsterdam-traktatens bestemmelser om indførelse af et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed bedst kan gennemføres ⁽⁴⁾, vedtaget af Det Europæiske Råd i Wien den 11. og 12. december 1998, skal der gøres en indsats på dette område.

(4) Da målene for denne rammeafgørelse, at sikre at svig og forfalskning i forbindelse med alle andre former for betalingsmidler end kontanter behandles som strafbare handlinger og i alle medlemsstaterne medfører sanktioner, der er effektive, står i rimeligt forhold til overtrædelsen og har afskrækkende virkning, på grund af de pågældende strafbare handlingers internationale karakter ikke i tilstrækkelig grad kan opfyldes af medlemsstaterne og derfor bedre kan gennemføres på unionsplan, kan Unionen i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet i artikel 5 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab vedtage foranstaltninger. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet i samme

artikel går denne rammeafgørelse ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå disse mål.

(5) Denne rammeafgørelse bør bidrage til at bekæmpe svig og forfalskning i forbindelse med andre betalingsmidler end kontanter. Til denne bekæmpelse bidrager også andre instrumenter, der allerede er vedtaget af Rådet, såsom fælles aktion 98/428/RIA ⁽⁵⁾ vedrørende oprettelse af et europæisk retligt netværk, fælles aktion 98/733/RIA ⁽⁶⁾ om at gøre det strafbart at deltage i en kriminel organisation i Den Europæiske Unions medlemsstater, fælles aktion 98/699/RIA ⁽⁷⁾ vedrørende hvidvaskning af penge, identifikation, opsporing, infrysning, beslaglæggelse og konfiskation af redskaber og udbytte fra strafbart forhold samt Rådets afgørelse af 29. april 1999 om udvidelse af Europols mandat til at omfatte bekæmpelse af falskmøntneri og forfalskning af betalingsmidler ⁽⁸⁾.

(6) Kommissionen forelagde den 1. juli 1998 Rådet meddelelsen »Rammer for en aktion vedrørende bekæmpelse af svig og forfalskning i forbindelse med andre betalingsmidler end kontanter«, som anbefaler en EU-politik, der omfatter både forebyggende og repressive aspekter af problemet.

(7) Nævnte meddelelse indeholder et udkast til fælles aktion, som er et af elementerne i en sådan overordnet strategi, og som har dannet udgangspunkt for denne rammeafgørelse.

(8) Beskrivelsen af de forskellige former for adfærd, som bør gøres strafbare i forbindelse med svig med og forfalskning af andre betalingsmidler end kontanter, skal dække hele spektret af de aktiviteter, der i denne henseende tilsammen udgør en trussel om organiseret kriminalitet.

(9) Der er behov for at kategorisere disse former for adfærd som strafbare handlinger i samtlige medlemsstater og indføre sanktioner, som er effektive, står i rimeligt forhold til overtrædelsen og har afskrækkende virkning, over for fysiske og juridiske personer, der har begået eller som er ansvarlige for sådanne lovovertrædelser.

⁽¹⁾ EFT C 376 E af 28.12.1999, s. 20.

⁽²⁾ EFT C 121 af 24.4.2001, s. 105.

⁽³⁾ EFT C 251 af 15.8.1997, s. 1.

⁽⁴⁾ EFT C 19 af 23.1.1999, s. 1.

⁽⁵⁾ EFT L 191 af 7.7.1998, s. 4.

⁽⁶⁾ EFT L 351 af 29.12.1998, s. 1.

⁽⁷⁾ EFT L 333 af 9.12.1998, s. 1.

⁽⁸⁾ EFT C 149 af 28.5.1999, s. 16.

- (10) Ved at give strafferetlig beskyttelse til især betalingsinstrumenter, som er forsynet med en særlig form for beskyttelse mod efterligning eller misbrug, er det hensigten at tilskynde udbydere til at sørge for denne beskyttelse af de betalingsinstrumenter, de udsteder og herved tilføje et forebyggelselement til instrumentet.
- (11) Det er nødvendigt, at medlemsstaterne i videst muligt omfang yder hinanden gensidig bistand, og at de rådfører sig med hinanden, når mere end én medlemsstat har straffemyndighed med hensyn til samme lovovertrædelse —

VEDTAGET FØLGENDE RAMMEAFGØRELSE:

Artikel 1

Definitioner

I denne rammeafgørelse forstås ved:

- a) »betalingsinstrument (bortset fra kontanter)«: et fysisk instrument, bortset fra lovligt betalingsmidler (dvs. sedler og mønter), som i kraft af sin særlige karakter alene eller sammen med et andet (betalings)instrument, gør det muligt for indehaveren eller brugeren at overføre penge, som f.eks. kreditkort, eurocheckkort, andre kort, der er udstedt af finansieringsinstitutter, rejsechecks, eurochecks, andre checks og veksler, som er beskyttet mod efterligning eller brug i bedragerisk hensigt, f.eks. i kraft af udformning, kodning eller underskrift
- b) »juridisk person«: enhver enhed, der har en sådan status i henhold til den nationale lovgivning, der finder anvendelse, dog ikke stater og andre offentlige organer under udøvelsen af offentligretlige beføjelser samt offentligretlige internationale organisationer.

Artikel 2

Lovovertrædelser i forbindelse med betalingsinstrumenter

Hver medlemsstat træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at følgende adfærd er strafbar, når den er forsætlig, i det mindste med hensyn til kreditkort, eurocheckkort, andre kort, der er udstedt af finansieringsinstitutter, rejsechecks, eurochecks, andre checks og veksler:

- a) tyveri eller anden retsstridig tilegnelse af et betalingsinstrument
- b) forfalskning eller efterligning af et betalingsinstrument med henblik på brug af det i bedragerisk hensigt
- c) modtagelse, opnåelse, transport, salg eller overdragelse til andre eller besiddelse af et stjålet eller på anden vis retsstridigt tilegnet eller forfalsket eller efterlignet betalingsinstrument med henblik på brug af det i bedragerisk hensigt

- d) brug af et stjålet eller på anden vis uretmæssigt tilegnet eller forfalsket eller efterlignet betalingsinstrument i bedragerisk hensigt.

Artikel 3

Edb-relaterede lovovertrædelser

Hver medlemsstat træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at følgende adfærd er strafbar, når den er forsætlig:

At gennemføre eller forårsage en pengeoverførsel og derved forvolde et uberettiget tab af formuegoder for andre, med den hensigt at skaffe den person, der begår lovovertrædelsen, eller en tredjepart uberettiget økonomisk vinding, ved:

- retsstridigt at indlæse, ændre, slette eller tilbageholde edb-data, især identifikationsdata, eller
- retsstridigt at gribe ind i driften af et edb-program eller -system.

Artikel 4

Lovovertrædelser i forbindelse med særligt tilpassede anordninger

Hver medlemsstat træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at følgende adfærd anses for en lovovertrædelse, når den er forsætlig:

Fremstilling, modtagelse, opnåelse, salg eller overdragelse til andre eller besiddelse i bedragerisk hensigt af:

- redskaber, genstande, edb-programmer og alle andre midler, som ifølge deres natur er bestemt til at anvendes ved de lovovertrædelser, der er omhandlet i artikel 2, litra b)
- edb-programmer, der er beregnet til at anvendes ved de lovovertrædelser, der er omhandlet i artikel 3.

Artikel 5

Medvirken, anstiftelse og forsøg

Hver medlemsstat træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at medvirken til eller anstiftelse af den i artikel 2, 3 og 4 omhandlede adfærd eller forsøg på den i artikel 2, litra a), b) og d), og artikel 3 omhandlede adfærd, er strafbar.

Artikel 6

Sanktioner

Hver medlemsstat træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at den i artikel 2 til 5 omhandlede adfærd kan straffes med strafferetlige sanktioner, der er effektive, står i rimeligt forhold til overtrædelsen og har afskrækkende virkning, herunder, i det mindste i grove tilfælde, straf i form af frihedsstraf, som kan medføre udlevering.

*Artikel 7***Juridiske personers ansvar**

1. Hver medlemsstat træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at juridiske personer kan kendes ansvarlige for adfærd som omhandlet i artikel 2, litra b), c) og d), og artikel 3 og 4, der, for at skaffe dem vinding, er begået af en person, der handler enten individuelt eller som medlem af et organ under den juridiske person, og som har en ledende stilling inden for den juridiske person, baseret på:

- beføjelse til at repræsentere den juridiske person, eller
- beføjelse til at træffe beslutninger på den juridiske persons vegne, eller
- beføjelse til at udøve intern kontrol

samt for medvirken til eller anstiftelse af en sådan strafbar adfærd.

2. Ud over de i stk. 1 omhandlede tilfælde træffer hver medlemsstat de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at en juridisk person kan kendes ansvarlig, når utilstrækkeligt tilsyn eller utilstrækkelig kontrol fra en af de i stk. 1 omhandlede personers side har gjort det muligt for en person, der er underlagt den juridiske persons myndighed, at gøre sig skyldig i adfærd som omhandlet i artikel 2, litra b), c) og d), og artikel 3 og 4 for at skaffe den juridiske person vinding.

3. Juridiske personers ansvar i henhold til stk. 1 og 2 udelukker ikke strafferetlig forfølgelse af fysiske personer, der begår, anstifter eller medvirker til den i artikel 2, litra b), c) og d), og artikel 3 og 4 omhandlede adfærd.

*Artikel 8***Sanktioner over for juridiske personer**

1. Hver medlemsstat træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at der over for en juridisk person, som kendes ansvarlig i henhold til artikel 7, stk. 1, kan iværksættes sanktioner, der er effektive, står i rimeligt forhold til overtrædelsen og har afskrækkende virkning, herunder bødestraf eller administrativt idømte bøder, og som kan indbefatte andre sanktioner som f.eks.:

- a) udelukkelse fra offentlige ydelser eller tilskud
- b) midlertidigt eller varigt forbud mod at udøve kommerciel virksomhed
- c) anbringelse under retsligt tilsyn
- d) likvidation efter retskendelse.

2. Hver medlemsstat træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at en juridisk person, der kendes ansvarlig i henhold til artikel 7, stk. 2, kan pålægges sanktioner eller foranstaltninger, der er effektive, står i rimeligt forhold til overtrædelsen og har afskrækkende virkning.

*Artikel 9***Jurisdiktion**

1. Hver medlemsstat træffer de nødvendige foranstaltninger for at fastlægge sin jurisdiktion med hensyn til de lovovertrædelser, der er omhandlet i artikel 2, 3, 4 og 5, i de tilfælde hvor:

- a) lovovertrædelsen helt eller delvis er begået på dens område, eller
- b) gerningsmanden er statsborger i den pågældende medlemsstat, idet medlemsstatens lovgivning dog kan kræve, at lovovertrædelsen også skal være strafbar i det land, hvor den blev begået, eller
- c) lovovertrædelsen er begået til fordel for en juridisk person, som har sit hjemsted på den pågældende medlemsstats område.

2. Med forbehold af artikel 10 kan en medlemsstat beslutte, at den ikke eller kun i særlige tilfælde eller på særlige betingelser vil anvende bestemmelsen i:

- stk. 1, litra b)
- stk. 1, litra c).

3. Medlemsstaterne underretter Generalsekretariatet for Rådet, hvis de beslutter at anvende stk. 2, og oplyser i givet fald, i hvilke særlige tilfælde eller på hvilke særlige betingelser beslutningen gælder.

*Artikel 10***Udlevering og retsforfølgning**

- 1. a) En medlemsstat, som i henhold til sin lovgivning ikke udleverer egne statsborgere, skal træffe de nødvendige foranstaltninger for at fastlægge sin straffemyndighed med hensyn til de lovovertrædelser, der er omhandlet i artikel 2, 3, 4 og 5, når de begås af medlemsstatens egne statsborgere uden for dens område.
- b) En medlemsstat skal, når en af dens statsborgere er sigtet for i en anden medlemsstat at have udvist en strafbar adfærd som beskrevet i artikel 2, 3, 4 eller 5, og den ikke udleverer den pågældende til den anden medlemsstat udelukkende under henvisning til vedkommendes nationalitet, forelægge sagen for sine kompetente myndigheder med henblik på retsforfølgning, hvis der er anledning dertil. For at muliggøre retsforfølgning skal akter, oplysninger og bevismidler vedrørende lovovertrædelsen oversendes i overensstemmelse med fremgangsmåden i artikel 6, stk. 2, i den europæiske udleveringskonvention af 13. december 1957. Den begærende medlemsstat underrettes om retsforfølgningen og om resultaterne heraf.

2. I denne artikel skal udtrykket en medlemsstats »egne statsborgere« fortolkes i overensstemmelse med medlemsstatens eventuelle erklæring i henhold til artikel 6, stk. 1, litra b) og c), i den europæiske udleveringskonvention.

*Artikel 11***Samarbejde mellem medlemsstaterne**

1. I overensstemmelse med gældende konventioner, multilaterale eller bilaterale aftaler eller arrangementer yder medlemsstaterne i videst muligt omfang hinanden gensidig bistand i forbindelse med retsforfølgning af de lovovertrædelser, der er omhandlet i denne rammeafgørelse.

2. Når flere medlemsstater har straffemyndighed med hensyn til de lovovertrædelser, der er omhandlet i denne rammeafgørelse, rådfører de sig med hinanden med henblik på at samordne deres indsats, således at der foretages en effektiv retsforfølgning.

Artikel 12

Udveksling af oplysninger

1. Medlemsstaterne udpeger operationelle kontaktpunkter eller kan anvende eksisterende operationelle netværk til udveksling af oplysninger og til andre kontakter mellem medlemsstaterne med henblik på anvendelsen af denne rammeafgørelse.

2. Hver medlemsstat underretter Generalsekretariatet for Rådet og Kommissionen om den eller de tjenester, der anvendes som kontaktpunkt i henhold til stk. 1. Generalsekretariatet underretter de øvrige medlemsstater om disse kontaktpunkter.

Artikel 13

Geografisk anvendelsesområde

Denne rammeafgørelse gælder for Gibraltar.

Artikel 14

Gennemførelse

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at efterkomme denne rammeafgørelse senest den 2. juni 2003.

2. Medlemsstaterne meddeler senest den 2. juni 2003 Generalsekretariatet for Rådet og Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber teksten til de retsforskrifter, som de udsteder for at gennemføre de forpligtelser, der følger af denne rammeafgørelse, i national ret. Rådet skal inden den 2. september 2003 på baggrund af en rapport, der udarbejdes på grundlag af disse oplysninger, og en skriftlig rapport fra Kommissionen vurdere, i hvor stort omfang medlemsstaterne har truffet de nødvendige foranstaltninger for at efterkomme denne rammeafgørelse.

Artikel 15

Ikrafttræden

Denne rammeafgørelse træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Udfærdiget i Bruxelles, den 28. maj 2001.

På Rådets vegne

T. BODSTRÖM

Formand

I

(Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk)

RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 1078/2001

af 31. maj 2001

om ændring af forordning (EF) nr. 2160/96 om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af tekstureret garn af endeløse polyesterfibre med oprindelse i bl.a. Thailand

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 384/96 af 22. december 1995 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab ⁽¹⁾, særlig artikel 11, stk. 3,

under henvisning til forslag forelagt af Kommissionen efter høring af det rådgivende udvalg, og

ud fra følgende betragtninger:

A. TIDLIGERE PROCEDURE

- (1) Ved forordning (EF) nr. 2160/96 ⁽²⁾ indførte Rådet en endelig antidumpingtold på importen af tekstureret garn af endeløse polyesterfibre med oprindelse i bl.a. Thailand. Toldsatsen for nettoprisen, frit Fællesskabets grænse, ufortoldet, er på 13,5 % for Sunflag (Thailand) Ltd, 6,7 % for Tuntex (Thailand) PLC og 20,2 % for alle andre thailandske eksporterende producenter.

B. FORNYET UNDERSØGELSE AF GÆLDENDE FORANSTALTNINGER

- (2) Den thailandske eksporterende producent Sunflag (Thailand) Ltd (»ansøgeren«) indgav anmodning om en interimundersøgelse af de antidumpingforanstaltninger, der er blevet indført for ansøgeren, dog kun for dumpingaspekterne i henhold til artikel 11, stk. 3, i forordning (EF) nr. 384/96 (»grundforordningen«). Det anførtes i anmodningen, at ændrede omstændigheder af vedvarende karakter, som f.eks. større kapacitetsudnyttelse og effektivitet, havde ført til, at den normale værdi var faldet betydeligt, samtidig med at eksportpriserne havde været konstante, således at dumping var ophørt, og det ikke længere var nødvendigt at opretholde foranstalt-

ningerne for at modvirke dumping. Kommissionen fastslog efter høring af det rådgivende udvalg, at der var tilstrækkelige beviser til at indlede en interimundersøgelse, og offentliggjorde derfor en meddelelse i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* ⁽³⁾ og iværksatte en undersøgelse.

1. Procedure

- (3) Kommissionen underrettede officielt myndighederne i eksportlandet om indledningen af en interimundersøgelse og gav alle direkte berørte parter lejlighed til at tilkendegive deres synspunkter skriftligt og til at anmode om at blive hørt.
- (4) Kommissionen sendte et spørgeskema til ansøgeren og modtog en detaljeret besvarelse fra samme.
- (5) Kommissionen indhentede og efterprøvede alle de oplysninger, som den anså for nødvendige for at træffe afgørelse om dumping, og den aflagde kontrolbesøg hos ansøgeren.
- (6) Dumpingundersøgelsen dækkede perioden fra 1. juni 1999 til 31. maj 2000.

2. Den pågældende vare og samme vare

- (7) Den pågældende vare er den samme som i den tidligere undersøgelse, dvs. tekstureret garn af endeløse polyesterfibre (PTY). PTY fremstilles direkte på grundlag af delvis orienteret polyestergarn og anvendes både i væve- og trikotageindustrien til fremstilling af polyester eller polyester/bomuldsstoffer. Varen er for øjeblikket tariferet under KN-kode 5402 33 10 og 5402 33 90.
- (8) Der findes forskellige typer PTY afhængig af vægt (»denier«), antal filamenter og glans. Der findes også forskellige kvaliteter, som afhænger af produktionsprocessens effektivitet. Der er imidlertid ingen væsentlige

⁽¹⁾ EFT L 56 af 6.3.1996, s. 1. Forordningen er senest ændret ved forordning (EF) nr. 2238/2000 (EFT L 257 af 11.10.2000, s. 2).

⁽²⁾ EFT L 289 af 12.11.1996, s. 14. Forordningen er ændret ved forordning (EF) nr. 1822/98 (EFT L 236 af 22.8.1998, s. 3).

⁽³⁾ EFT C 170 af 20.6.2000, s. 4.

forskelle mellem de forskellige PTY-typers og -kvaliteters grundlæggende egenskaber og anvendelsesformål. Alle typer PTY betragtes derfor som én og samme vare i forbindelse med denne undersøgelse.

- (9) Som ved den tidligere undersøgelse viste denne undersøgelse, at PTY, der var produceret i Thailand af ansøgeren og solgt på det thailandske marked eller eksporteret til Fællesskabet, har samme fysiske og kemiske egenskaber og samme anvendelsesformål og derfor må betragtes som en og samme vare, jf. artikel 1, stk. 4, i grundforordningen.

3. Undersøgelsesresultater

a) Normal værdi

- (10) For at fastsætte den normale værdi blev det først undersøgt, om ansøgerens samlede hjemmemarkedssalg af samme vare var repræsentativt sammenlignet med det samlede eksportsalg til Fællesskabet. I overensstemmelse med artikel 2, stk. 2, i grundforordningen var det tilfældet, eftersom ansøgerens hjemmemarkedssalg udgjorde mindst 5 % af den samlede salgsmængde, der blev eksporteret til Fællesskabet.
- (11) For hver enkelt af de typer, som ansøgeren solgte på hjemmemarkedet, og som det konstateredes var direkte sammenlignelig med de typer, der solgtes til eksport til Fællesskabet, blev det undersøgt, om hjemmemarkedssalg var tilstrækkeligt repræsentativt som defineret i artikel 2, stk. 2, i grundforordningen. Det blev anset for at være tilfældet, da det samlede hjemmemarkedssalg i undersøgelsesperioden af en type udgjorde 5 % eller mere af den samlede salgsmængde af samme type, der blev eksporteret til Fællesskabet.
- (12) På grundlag heraf blev hjemmemarkedssalg anset for at være repræsentativt for hver type, der blev eksporteret til Fællesskabet.
- (13) Det blev også undersøgt, om hjemmemarkedssalg af hver type kunne anses for at have fundet sted i normal handel, ved fastsættelse af andelen af fortjenstgivende salg af den pågældende type til uafhængige kunder. I tilfælde, hvor salget af en type udgjorde 80 % eller derover af det samlede hjemmemarkedssalg af den pågældende type, og hvor de vejede gennemsnitlige produktionsomkostninger for på den pågældende type svarede til eller var lavere end de vejede gennemsnitlige salgspriser, blev den normale værdi fastsat på grundlag af det vejede gennemsnit af priserne på hele salget på hjemmemarkedet i undersøgelsesperioden, uanset om dette gav fortjeneste eller ej. Alle relevante typer af PTY

opfyldte ovennævnte kriterier. Den normale værdi for hver enkelt type eksporteret til Fællesskabet blev således fastsat ud fra hele salget, også salg, der var tabsgivende.

b) Eksportpris

- (14) Eftersom hele eksportsalget af den pågældende vare foregik direkte til uafhængige kunder i Fællesskabet, blev eksportprisen fastsat i henhold til artikel 2, stk. 8, i grundforordningen ud fra den pris, der faktisk var betalt eller skulle betales for varen.

c) Sammenligning

- (15) For at sikre en rimelig sammenligning efter varetype af fabrik og i samme handelsled blev der taget behørigt hensyn til forskelle, som hævdedes og påvistes at påvirke prissammenligneligheden. Der blev foretaget justeringer for omkostninger til transport og forsikring, håndtering og lastning samt dermed forbundne omkostninger, kreditter og provisioner og delvis toldgodtgørelse, jf. artikel 2, stk. 10, i grundforordningen.
- (16) Under kontrolbesøget gjorde ansøgeren krav på toldgodtgørelse med den begrundelse, at samme vare var pålagt importafgifter, når den var beregnet til forbrug i eksportlandet, men at der ikke blev betalt afgifter, når varen blev solgt til eksport til Fællesskabet. Hvad angår PTA (ren terephthalsyre), som er en af de vigtige råvarer, der blev anmodet om toldgodtgørelse for, fremlagde ansøgeren ikke noget bevis på, at nævnte importerede råvare indgik fysisk i den pågældende vare, der solgtes på hjemmemarkedet. Det er især relevant i dette tilfælde, eftersom PTA både blev indkøbt lokalt og importeret, og ansøgeren er et multivareselskab. Derfor kunne kravet ikke imødekommes. Hvad angår MEG (monoethylen-glykol), som er en anden vigtig råvare i PTY, og som det blev konstateret var fuldt ud importeret, kunne der ikke indrømmes justering.

d) Dumpingmargen

- (17) For at beregne dumpingmargenen sammenlignede Kommissionen den vejede gennemsnitlige normale værdi med priserne på hver enkelt individuel eksporttransaktion til Fællesskabet, jf. andet punktum i artikel 2, stk. 11, i grundforordningen. Denne metode blev fulgt, eftersom det blev fundet, at der forelå et eksportprismønster, som var meget forskelligt for forskellige perioder, og at en sammenligning af den normale værdi og eksportpriser fastsat på grundlag af et vejede gennemsnit ikke i fuldt omfang afspejlede den dumping, der fandt sted.

- (18) Det fremgik af denne sammenligning, at der forekom dumping for ansøgerens vedkommende. Dumpingmargenen, udtrykt i procent af den samlede cif-importværdi, Fællesskabets grænse, ufortoldet, er fastlagt til 4,8 %.
- e) *Ændrede omstændigheder af varig art og sandsynligheden for fornyet dumping*
- (19) I overensstemmelse med fast praksis blev det undersøgt, om de ændrede omstændigheder med rimelighed kunne anses for at være af varig art. På den ene side skal det bemærkes, at ansøgerens produktionskapacitet med hensyn til PTY var steget sammenlignet med det seneste regnskabsår, der sluttede i 1999, og den oprindelige undersøgelsesperiode. På den anden side viste undersøgelsen, at ansøgerens kapacitetsudnyttelsesgrad med hensyn til PTY var steget betydeligt mellem den oprindelige og den nuværende undersøgelsesperiode.
- (20) Det blev også konstateret, at ansøgerens eksport af PTY til lande uden for Fællesskabet i såvel de to seneste regnskabsår som undersøgelsesperioden hele tiden havde været stor. I den forbindelse skal det bemærkes, at eksporten til lande uden for Fællesskabet steg betydeligt mellem den oprindelige og den nuværende undersøgelsesperiode. På grundlag af de foreliggende oplysninger blev det desuden konstateret, at eksporten til tredjelande i gennemsnit foregik til priser svarende til priserne i Fællesskabet. Desuden steg hjemmemarkedssalget af PTY betydeligt i løbet af de seneste to regnskabsår og undersøgelsesperioden.
- (21) Ovenstående undersøgelsesresultater vedrørende kapacitetsudnyttelse, eksportmængder og -priser til tredjelande samt den stærke stigning i hjemmemarkedssalget ses som bevis for, at dumpingmargenen på 4,8 % er af varig art, og at det er usandsynligt, at der vil blive en fornyet dumpingimport svarende til den, der blev fastlagt under den tidligere undersøgelse.
- (22) I betragtning af, at der er fundet en lavere dumpingmargen for ansøgeren, og denne situation ikke betragtes som værende af kort varighed, bør de foranstaltninger, som i henhold til Rådets forordning (EF) nr. 2160/96 skal pålægges eksport fra ansøgeren, reduceres til det dumpingmargenniveau, der er fastsat herfor i den nuværende undersøgelse, nemlig 4,8 %.
- (23) Eftersom ændringen af foranstaltningerne kun vedrører ansøgeren og ikke Thailand som helhed, er ansøgeren fortsat omfattet af proceduren og kan blive undersøgt igen i forbindelse med en efterfølgende undersøgelse, som gennemføres for Thailand i henhold til artikel 11 i grundforordningen.
- (24) De interesserede parter blev underrettet om de kendsgerninger og overvejelser, som lå til grund for hensigten om at anbefale, at interimundersøgelsen skulle afsluttes, og at den i medfør af forordning (EF) nr. 2160/96 pålagte antidumpingtold skulle ændres, og parterne fik mulighed for at fremsætte bemærkninger. Der blev der taget hensyn til deres bemærkninger, hvor det var relevant, og konklusionerne blev ændret i overensstemmelse hermed —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Artikel 1, stk. 2, i forordning (EF) nr. 2160/96 affattes således:

»2. Den endelige antidumpingtold fastsættes til følgende af nettoprisen, frit Fællesskabets grænse, ufortoldet:

Indonesien

	Told	Taric-tillægskode
PT Pania Indosyntec (tidligere: PT Hadtex Indosyntec)	5,4 %	8884
PT Polysindo Eka Perkasa	8,8 %	8886
PT Susilia Indah Synthetic Fiber Industries	8,3 %	8887
Andre	20,2 %	8888

Tolden pålægges ikke importen af de varer, der er omhandlet i stk. 1, og som fremstilles og eksporteres af det indonesiske selskab PT Indo Rama Synthetics (Taric-tillægskode: 8885).

Thailand

	Told	Taric-tillægskode
Tuntex (Thailand) PLC	6,7 %	8889
Sunflag (Thailand) Ltd	4,8 %	8907
Andre	20,2 %	8891«

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 31. maj 2001.

På Rådets vegne

M-I. KLINGVALL

Formand

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1079/2001**af 1. juni 2001****om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —
under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 3223/94 af 21. december 1994 om gennemførelsesbestemmelser til importordningen for frugt og grøntsager ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1498/98 ⁽²⁾, særlig artikel 4, stk. 1, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I forordning (EF) nr. 3223/94 fastsættes som følge af gennemførelsen af resultaterne af de multilaterale handelsforhandlinger under Uruguay-runden kriterierne for Kommissionens fastsættelse af de faste værdier ved import fra tredjelande for de produkter og perioder, der er anført i nævnte forordnings bilag.

- (2) Ved anvendelse af ovennævnte kriterier skal de faste importværdier fastsættes på de niveauer, der findes i bilaget til nærværende forordning —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De faste importværdier, der er omhandlet i artikel 4 i forordning (EF) nr. 3223/94, fastsættes som anført i tabellen i bilaget.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 2. juni 2001.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 01. juni 2001.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 337 af 24.12.1994, s. 66.

⁽²⁾ EFT L 198 af 15.7.1998, s. 4.

BILAG

**til Kommissionens forordning af 1. juni 2001 om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangs-
prisen for visse frugter og grøntsager**

(EUR/100 kg)

KN-kode	Tredjelandskode ⁽¹⁾	Fast importværdi
0702 00 00	052	71,8
	999	71,8
0707 00 05	052	59,1
	628	106,1
	999	82,6
0709 90 70	052	80,4
	999	80,4
0805 30 10	388	59,7
	999	59,7
0808 10 20, 0808 10 50, 0808 10 90	388	92,6
	400	104,5
	508	73,1
	512	92,0
	524	75,0
	528	81,7
	720	147,1
	804	100,9
	999	95,9
	052	373,1
0809 20 95	400	301,0
	608	244,3
	999	306,1

⁽¹⁾ Den statistiske landefortegnelse, der er fastsat i Kommissionens forordning (EF) nr. 2032/2000 (EFT L 243 af 28.9.2000, s. 14). Koden »999« repræsenterer »anden oprindelse«.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1080/2001

af 1. juni 2001

om åbning og forvaltning af et toldkontingent for frosset kød af hornkvæg henhørende under KN-kode 0202 og for varer henhørende under KN-kode 0206 29 91 (fra 1. juli 2001 til 30. juni 2002)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1254/1999 af 17. maj 1999 om den fælles markedsordning for oksekød⁽¹⁾, særlig artikel 32, stk. 1,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1095/96 af 18. juni 1996 om iværksættelse af indrømmelserne i liste CXL, der blev udarbejdet efter afslutningen af forhandlingerne i forbindelse med artikel XXIV, stk. 6, i GATT⁽²⁾, særlig artikel 1, stk. 1, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I henhold til liste CXL skal der åbnes et årligt toldkontingent for import af 53 000 tons frosset kød af hornkvæg henhørende under KN-kode 0202 og varer henhørende under KN-kode 0206 29 91. Der bør fastsættes regler for anvendelsen for kontingentåret 2001/02, der begynder den 1. juli 2001.
- (2) Ved fordelingen af kontingentet bør metoden i artikel 32, stk. 2, tredje led, i forordning (EF) nr. 1254/1999 finde anvendelse, idet der undgås enhver form for forskelsbehandling af de interesserede erhvervsdrivende. Adgangen til kontingentet bør derfor udvides til at omfatte de »nyankomne« erhvervsdrivende.
- (3) De traditionelle importører bør følgelig tildeles 70 % af kontingentet, dvs. 37 100 tons, i forhold til de mængder, de importerede inden for samme kontingenttype i løbet af perioden fra 1. juli 1997 til 30. juni 2000. I visse tilfælde kan administrative fejl begået af det nationale organ begrænse de erhvervsdrivendes adgang til denne del af kontingentet. Der bør fastsættes bestemmelser for at udligne et eventuelt tab.
- (4) Som led i en procedure, der bygger på, at de interesserede erhvervsdrivende indgiver ansøgninger, og at de godkendes af Kommissionen, bør erhvervsdrivende, der

kan dokumentere, at de driver egentlig erhvervsvirksomhed, og som ansøger om mængder af en vis størrelse, ligeledes have adgang til den anden del af kontingentet, dvs. 15 900 tons. Dokumentationen for, at de driver egentlig erhvervsvirksomhed, bør foretages ved fremlæggelse af beviser for handel med oksekød med tredjelands af et vist omfang i perioden fra 1. juli 1998 til 30. juni 2000.

- (5) Oksekødseksporten fra Belgien var i 1999 stærkt præget af dioxinkrisen. Der bør for så vidt angår de nævnte 15 900 tons tages hensyn til Belgiens eksportsituation ved fastsættelsen af resultatkrakterne.
- (6) For at de ovennævnte kriterier kan kontrolleres, skal ansøgningerne indgives i den medlemsstat, hvor importøren er momsregistreret.
- (7) For at undgå spekulation bør følgende gælde:
 - erhvervsdrivende, der ikke længere drev handel med oksekød pr. 1. juni 2001, har ikke adgang til kontingentet
 - der fastsættes en sikkerhedsstillelse for importrettighederne
 - importlicenserne kan ikke overdrages
 - udstedelsen af eksportlicenser til en erhvervsdrivende begrænses til den mængde, for hvilken han har fået tildelt importrettigheder.
- (8) For at forpligte den erhvervsdrivende til at anmode om importlicenser for alle de tildelte importrettigheder bør det fastsættes, at denne forpligtelse er et primært krav, jf. Kommissionens forordning (EØF) nr. 2220/85 af 22. juli 1985 om fælles gennemførelsesbestemmelser for ordningen for sikkerhedsstillelse for landbrugsprodukter⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1932/1999⁽⁴⁾.
- (9) Kommissionens forordning (EF) nr. 1291/2000 af 9. juni 2000 om fælles gennemførelsesbestemmelser for import- og eksportlicenser samt forudfastsættelsesattester for landbrugsprodukter⁽⁵⁾ og Kommissionens forordning (EF) nr. 1445/95 af 26. juni 1995 om gennemførelsesbestemmelser for ordningen med import- og eksportlicenser for oksekød og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 2377/80⁽⁶⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 24/2001⁽⁷⁾, finder anvendelse på importlicenser udstedt i henhold til nærværende forordning, uden at dette indskrænker bestemmelserne i nærværende forordning.

⁽¹⁾ EFT L 160 af 26.6.1999, s. 21.

⁽²⁾ EFT L 146 af 20.6.1996, s. 1.

⁽³⁾ EFT L 205 af 3.8.1985, s. 5.

⁽⁴⁾ EFT L 240 af 10.9.1999, s. 11.

⁽⁵⁾ EFT L 152 af 24.6.2000, s. 1.

⁽⁶⁾ EFT L 143 af 27.6.1995, s. 35.

⁽⁷⁾ EFT L 3 af 6.1.2001, s. 9.

- (10) En effektiv forvaltning af kontingentet, især bekæmpelse af svig, kræver, at licenserne efter brug leveres tilbage til de kompetente myndigheder, for at disse kan undersøge, om mængderne i licenserne er korrekte. I forbindelse hermed bør de kompetente myndigheder have pligt til at foretage denne kontrol. Den sikkerhed, der skal stilles ved licensernes udstedelse, bør fastsættes på en sådan måde, at det sikres, at licensernes udnyttes og leveres tilbage til de kompetente myndigheder.
- (11) Forvaltningskomitéen for Oksekød har ikke afgivet udtalelse inden for den af formanden fastsatte frist —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

1. Der åbnes herved et toldkontingent for frosset kød af hornkvæg henhørende under KN-kode 0202 og for varer henhørende under KN-kode 0206 29 91 på 53 000 tons udtrykt som udbenet kød for perioden 1. juli 2001 til 30. juni 2002.

Toldkontingentet har løbenummer 09.4003.

Ved afskrivning på kontingentet svarer 100 kg ikke-udbenet kød til 77 kg udbenet kød.

2. I denne forordning betragtes kød, der er frosset til en indre temperatur på -12°C eller derunder, når det føres ind på EF's toldområde, som frosset kød.

3. Tolden ifølge den fælles toldtarif for det kontingent, der omhandler i stk. 1, er på 20 % af værdien.

Artikel 2

1. Toldkontingentet i artikel 1 opdeles i to dele:

- a) Den første del, der er lig med 70 % eller 37 100 tons, fordeles mellem importører fra EF i forhold til de mængder, de har importeret i henhold til Kommissionens forordning (EF) nr. 1042/97 ⁽¹⁾, (EF) nr. 1142/98 ⁽²⁾ og (EF) nr. 995/1999 ⁽³⁾.

Uden at dette berører bestemmelserne i første afsnit, kan medlemsstaterne som referencemængde godkende importrettigheder for det foregående år, som ikke er blevet tildelt som følge af en administrativ fejl begået af det nationale organ, men som importøren ville have haft ret til.

- b) Den anden del, der er lig med 30 % eller 15 900 tons, fordeles mellem erhvervsdrivende, der kan dokumentere, at de i en vis periode har drevet handel med tredjelande, omfattende en minimumsmængde af andet oksekød end de

mængder, der er anført i litra a), og eksklusive kød til aktiv eller passiv forædling.

2. Med henblik på anvendelsen af stk. 1, litra b), tildeles mængden på 15 900 tons de erhvervsdrivende, der kan dokumentere:

- at de i perioden 1. juli 1998 til 30. juni 2000 importerede mindst 220 tons oksekød, som ikke indgik i de mængder, der blev importeret i henhold til forordning (EF) nr. 1142/98 og (EF) nr. 995/99, eller
- at de i samme periode eksporterede mindst 450 tons oksekød.

Som kød af hornkvæg betragtes varer henhørende under KN-kode 0201, 0202 og 0206 29 91 og minimumsreferencemængderne udtrykkes i produktvægt.

Uanset andet led udvides eksportperioden for de erhvervsdrivende, der har været etableret og opført i det belgiske momsregister siden den 1. juli 1997, til at omfatte tiden fra 1. juli 1997 til 30. juni 1999.

3. De 15 900 tons, der er omhandlet i stk. 2, fordeles i forhold til de mængder, som de erhvervsdrivende, der kan tages i betragtning, har ansøgt om.

4. Bevis for import og eksport fremlægges udelukkende ved hjælp af tolddokumenter vedrørende overgang til fri omsætning eller eksportdokumenter.

Medlemsstaterne kan godtage kopier af de ovennævnte dokumenter, der er behørigt bekræftet af de kompetente myndigheder.

Artikel 3

1. Ordningerne i denne forordning gælder ikke for erhvervsdrivende, som ikke længere drev handel med oksekød pr. 1. juni 2001.

2. Hvis flere virksomheder, der hver især har rettigheder i henhold til artikel 2, stk. 1, litra a), fusioneres, har den fusionerede virksomhed de samme rettigheder som de virksomheder, der indgår i fusionen.

Artikel 4

1. Inden den 11. juni 2001 indgives ansøgninger om importrettigheder sammen med den i artikel 2, stk. 4, omhandlede dokumentation til den kompetente myndighed i den medlemsstat, hvor ansøgeren er opført i momsregistret. Hvis en erhvervsdrivende indgiver mere end én ansøgning under nogen enkelt ordning som omhandlet i artikel 2, stk. 1, litra a), og artikel 2, stk. 1, litra b), afvises alle ansøgninger indgivet af den pågældende erhvervsdrivende.

Ansøgninger i henhold til artikel 2, stk. 1, litra b), må højst omfatte en mængde på 50 tons frosset udbenet kød.

⁽¹⁾ EFT L 152 af 11.6.1997, s. 2.

⁽²⁾ EFT L 159 af 3.6.1998, s. 11.

⁽³⁾ EFT L 122 af 12.5.1999, s. 3.

2. Efter kontrol af de indsendte dokumenter tilsender medlemsstaterne inden den 25. juni 2001 Kommissionen:

- når det gælder ordningerne i henhold til artikel 2, stk. 1, litra a), en liste over de importberettigede importører med angivelse af navne og adresser samt de mængder kød, der er blevet importeret i referenceperioden, og som kan tages i betragtning
- når det gælder ordningerne i artikel 2, stk. 1, litra b), en liste over de importberettigede importører med angivelse af navne og adresser samt de mængder, der er ansøgt om, og angivelse af, om der var fremlagt bevis for import og eksport.

3. Alle meddelelser, herunder også »ingen ansøgninger«, fremsendes pr. telefax ved anvendelse af modellerne i bilag I og II.

Artikel 5

1. Kommissionen træffer snarest muligt afgørelse om, i hvilket omfang ansøgningerne kan godkendes.

2. Hvis de mængder, for hvilke der ansøges om importrettigheder, overstiger de disponible mængder, nedsætter Kommissionen de mængder, der er ansøgt om, med en fast procentsats.

Artikel 6

1. Der fastsættes en sikkerhedsstillelse for importrettigheder på 6 EUR/100 kg netto. Den stilles hos den kompetente myndighed, når der ansøges om importrettigheder.

2. Der skal ansøges om importlicenser for den tildelte mængde. Denne forpligtelse er et primært krav, jf. artikel 20, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 2220/85.

3. Hvis Kommissionens beslutning om tildeling i henhold til artikel 5 fører til, at der fastsættes en procentvis nedsættelse, frigives den stillede sikkerhed for de importrettigheder, der er ansøgt om, og som overstiger de tildelte rettigheder.

Artikel 7

1. For at de tildelte mængder kan importeres, skal der fremlægges en eller flere importlicenser.

2. Ansøgning om importlicens kan kun indgives

- i den medlemsstat, hvor ansøgningen om importrettigheder er blevet indgivet
- af den erhvervsdrivende, som har fået tildelt importrettighederne. Ved tildelingen af importrettigheder får den erhvervsdrivende ret til at få udstedt importlicenser for en mængde svarende til de tildelte rettigheder.

3. Når Kommissionen har truffet afgørelse om tildeling i henhold til artikel 5, udstedes der importlicenser efter ansøgning herom og i de importberettigede erhvervsdrivendes navn.

4. Licensansøgningen og licensen skal indeholde følgende:

a) i rubrik 20 en af nedenstående angivelser:

- Carne de vacuno congelada (Reglamento (CE) n° 1080/2001)
- Frosset oksekød (Forordning (EF) nr. 1080/2001)
- Gefrorenes Rindfleisch (Verordnung (EG) Nr. 1080/2001)
- Κατεψυγμένο βόειο κρέας (Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1080/2001)
- Frozen meat of bovine animals (Regulation (EC) No 1080/2001)
- Viande bovine congelée (Règlement (CE) n° 1080/2001)
- Carni bovine congelate (Regolamento (CE) n. 1080/2001)
- Bevroren rundvlees (Verordening (EG) nr. 1080/2001)
- Carne de bovino congelada (Reglamento (CE) n.º 1080/2001)
- Jäädetyttyä naudanlihaa (Asetus (EY) N:o 1080/2001)
- Frysst kött av nötkreatur (Förordning (EG) nr 1080/2001)

b) i rubrik 8 angivelse af oprindelseslandet

c) i rubrik 16 angivelse af en af følgende grupper af KN-koder:

0202 10 00, 0202 20, 0202 30, 0206 29 91.

Artikel 8

Ved anvendelsen af ordningerne i denne forordning er import af frosset kød til EF's toldområde undergivet betingelserne i artikel 17, stk. 2, litra f), i Rådets direktiv 72/462/EØF ⁽¹⁾.

Artikel 9

1. Bestemmelserne i forordning (EF) nr. 1291/2000 og (EF) nr. 1445/95 finder anvendelse, uden at dette indskrænker bestemmelserne i nærværende forordning.

2. Uanset artikel 9, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1291/2000 kan importlicenser, der er udstedt i medfør af nærværende forordning, ikke overdrages, og de kan kun give adgang til toldkontingentet, hvis de er udstedt på de samme navne som dem, der er anført i de angivelser om overgang til fri omsætning, der ledsager dem.

3. I henhold til artikel 50, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1291/2000 opkræves den fulde told ifølge den fælles toldtarif, der gælder på datoen for overgang til fri omsætning, for de importerede mængder, der overstiger dem, der er angivet i importlicensen.

⁽¹⁾ EFT L 302 af 31.12.1972, s. 28.

4. Importlicenserne er gyldige i 90 dage fra udstedelsesdatoen, jf. artikel 23, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1291/2000. Ingen licens er dog gyldig efter den 30. juni 2002.

5. Sikkerhedsstillelsen for importlicenser fastsættes til 35 EUR/100 kg netto. Den stilles, når der ansøges om licensen.

6. Når en importlicens returneres med henblik på frigivelse af sikkerhedsstillelsen, kontrollerer de kompetente myndigheder, at mængderne i licensen svarer til dem, der var anført i

licensen ved udstedelsen. Hvis en licens ikke returneres, foretager medlemsstaterne en undersøgelse for at fastslå, hvem der har udnyttet den og i hvilket omfang. Medlemsstaterne meddeler snarest muligt Kommissionen resultaterne af disse undersøgelser.

Artikel 10

Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 1. juni 2001.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

(¹) Fortløbende nummerering.

(2) Udfyldes, hvis beviset er baseret på importen eller eksporten.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1081/2001**af 1. juni 2001****om ændring af forordning (EF) nr. 1476/95, (EØF) nr. 1963/79 og (EF) nr. 2768/98 og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 205/73 om meddelelser mellem medlemsstaterne og Kommissionen inden for fedtstofsektoren**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

Artikel 1

under henvisning til Rådets forordning nr. 136/66/EØF af 22. september 1966 om oprettelse af en fælles markedsordning for fedtstoffer ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 2826/2000 ⁽²⁾, særlig artikel 2, stk. 2, artikel 12a og artikel 20a, stk. 7, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Bestemmelserne i Kommissionens forordning (EØF) nr. 205/73 af 25. januar 1973 om meddelelser mellem medlemsstaterne og Kommissionen inden for fedtstofsektoren ⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1058/87 ⁽⁴⁾, er blevet overflødige med visse undtagelser. Forordningen bør derfor ophæves, idet dens bestemmelser i artikel 4 og 5 om samhandel og produktionsrestitutioner indsættes i Kommissionens forordning (EF) nr. 1476/95 af 28. juni 1995 om særlige gennemførelsesbestemmelser for ordningen med importlicenser for olivenolie ⁽⁵⁾ og Kommissionens forordning (EØF) nr. 1963/79 af 6. september 1979 om gennemførelsesbestemmelser for produktionsrestitutioner for olivenolie, der anvendes til fremstilling af visse former for konserver ⁽⁶⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1458/89 ⁽⁷⁾.

(2) Det er nødvendigt at følge markedspriserne for de forskellige kategorier af olivenolie for at kunne vurdere, om at det er nødvendigt at anvende bestemmelserne i Kommissionens forordning (EF) nr. 2768/98 af 21. december 1998 om støtteordningen for privat oplagring af olivenolie ⁽⁸⁾.

(3) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Fedtstoffer —

1. Efter artikel 1 i forordning (EF) nr. 1476/95 indsættes:

»Artikel 1a

1. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen:

a) senest den 5. og den 20. i hver måned for de foregående 15 dage med hensyn til de produkter, der er nævnt i artikel 1, stk. 2, litra c), i forordning nr. 136/66/EØF

b) i løbet af den første måned efter afslutningen af hvert høstår med hensyn til de varer, der er nævnt i artikel 1, stk. 2, litra d) og e), i den nævnte forordning

de mængder, for hvilke der er udstedt import- eller eksportlicenser, med særlig angivelse af mængder og, i de i artikel 2, stk. 1, omhandlede tilfælde, herkomst.

Såfremt indførslen eller udførslen af de mængder, for hvilke der er ansøgt om licenser eller forudfastsættelse i en medlemsstat, at denne findes at kunne udgøre en fare for forstyrrelser på markedet, underretter medlemsstaten straks Kommissionen derom, idet der skelnes mellem de mængder, for hvilke der er ansøgt om licenser eller forudfastsættelse, som endnu ikke er udleveret eller imødekommet, og de mængder, for hvilke der er udstedt licenser og imødekommet ansøgninger om forudfastsættelse i løbet af de pågældende 15 dage.

2. I henhold til denne artikel forstås ved:

a) de 15 dage, der går forud for den 5. i hver måned: perioden fra den 16. til slutningen af måneden før den anførte dato

b) de 15 dage, der går forud for den 20. i hver måned: perioden fra den 1. til den 15. i samme måned.»

2. Efter artikel 2 i forordning (EØF) nr. 1963/79 indsættes:

»Artikel 2a

Med hensyn til den produktionsrestitution, der er nævnt i artikel 20a i forordning nr. 136/66/EØF, meddeler medlemsstaterne i løbet af den første måned i hvert høstår Kommissionen de mængder olivenolie, som er undergivet kontrol i løbet af det foregående høstår.»

⁽¹⁾ EFT 172 af 30.9.1966, s. 3025/66.

⁽²⁾ EFT L 328 af 23.12.2000, s. 2.

⁽³⁾ EFT L 23 af 29.1.1973, s. 15.

⁽⁴⁾ EFT L 103 af 15.4.1987, s. 31.

⁽⁵⁾ EFT L 145 af 29.6.1995, s. 35.

⁽⁶⁾ EFT L 227 af 7.9.1979, s. 10.

⁽⁷⁾ EFT L 144 af 27.5.1989, s. 5.

⁽⁸⁾ EFT L 346 af 22.12.1998, s. 14.

3. Efter artikel 3 i forordning (EF) nr. 2768/98 indsættes:

»Artikel 3a

Senest hver onsdag meddeler medlemsstaterne Kommissionen de gennemsnitlige priser, der blev konstateret den foregående uge for de forskellige kategorier olivenolie, der er omhandlet i bilaget til forordning nr. 136/66/EØF, på de vigtigste repræsentative markeder på deres område.

De meddelte priser ledsages i givet fald af bemærkninger om transaktionernes omfang og repræsentativitet.«

Artikel 2

Forordning (EØF) nr. 205/73 ophæves.

Artikel 3

Denne forordning træder i kraft på syvendedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 1. juni 2001.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1082/2001**af 1. juni 2001****om ændring af forordning (EF) nr. 562/2000 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 1254/1999 for så vidt angår ordningerne for offentligt interventionsopkøb af oksekød og om rettelse i forordning (EF) nr. 590/2001 om fravigelse eller ændring af forordning (EF) nr. 562/2000**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1254/1999 af 17. maj 1999 om den fælles markedsordning for oksekød ⁽¹⁾, særlig artikel 47, stk. 8, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Kommissionens forordning (EF) nr. 562/2000 ⁽²⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 590/2001 ⁽³⁾, fastsætter gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 1254/1999 for så vidt angår offentligt interventionsopkøb af oksekød. Artikel 17 i forordning (EF) nr. 562/2000 fastsætter visse betingelser vedrørende overtagelse og forudgående inspektion.

(2) Uanset artikel 4, stk. 2, i forordning (EF) nr. 562/2000 kan der ifølge artikel 1, stk. 2, litra b), i forordning (EF) nr. 590/2001, senest ændret ved forordning (EF) nr. 826/2001 ⁽⁴⁾, opkøbes forfjerdinger med fem ribben. Reglerne bør ændres for at klarlægge situationen med hensyn til forudgående inspektion ved overtagelse af fjerdingen.

(3) Der er en fejl i artikel 1, stk. 2, litra b), i den engelske version af forordning (EF) nr. 590/2001. Ordet »artikel« i sidste afsnit i artikel 1, stk. 7, i forordning (EF) nr. 590/2001 bør desuden erstattes af ordet »stykke«.

(4) Forordning (EF) nr. 562/2000 og forordning (EF) nr. 590/2001 bør derfor henholdsvis ændres og rettes.

(5) Under hensyntagen til begivenhedernes udvikling bør nærværende forordning straks træde i kraft.

(6) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Oksekød —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Andet afsnit i artikel 17, stk. 3, i forordning (EF) nr. 562/2000 affattes således:

»Inspektionen omfatter partier på højst 20 tons halve slagtekroppe som defineret af interventionsorganet. Hvis tilbuddet omfatter fjerdingen, kan interventionsorganet imidlertid godkende et parti på over 20 tons halve slagtekroppe. Hvis antallet af afviste halve kroppe overstiger 20 % af det samlede antal i partiet, afvises hele partiet efter stk. 6.«

Artikel 2

I forordning (EF) nr. 590/2001 foretages følgende rettelser:

1) (Vedrører kun den engelske version).

2) Første punktum i sidste afsnit i artikel 1, stk. 7, affattes således:

»For produkter, der opkøbes i henhold til dette stykke, gælder desuden følgende:«

*Artikel 3*Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.⁽¹⁾ EFT L 160 af 26.6.1999, s. 21.⁽²⁾ EFT L 68 af 16.3.2000, s. 22.⁽³⁾ EFT L 86 af 27.3.2001, s. 30.⁽⁴⁾ EFT L 120 af 28.4.2001, s. 7.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 1. juni 2001.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1083/2001**af 1. juni 2001****om fastsættelse af maksimumsrestitutionen ved udførsel af sleben rundkornet ris inden for rammerne af den i forordning (EF) nr. 2281/2000 omhandlede licitation**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —
under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 3072/95 af 22. december 1995 om den fælles markedsordning for ris ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1667/2000 ⁽²⁾, særlig artikel 13, stk. 3, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ved Kommissionens forordning (EF) nr. 2281/2000 ⁽³⁾ blev der åbnet en licitation over restitutionen ved udførsel af ris.
- (2) I overensstemmelse med artikel 5 i Kommissionens forordning (EØF) nr. 584/75 ⁽⁴⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 299/95 ⁽⁵⁾, kan Kommissionen på grundlag af de indgivne bud efter fremgangsmåden i artikel 22 i forordning (EF) nr. 3072/95 vedtage at fastsætte en maksimumseksportrestitution. Ved fastsættelse af denne skal der bl.a. tages hensyn til kriterierne i artikel 13 i forordning (EF) nr. 3072/95. Tilslagsmodtager bliver enhver bydende, hvis bud er lig med eller ligger under maksimumseksportrestitutionen.

(3) Anvendelsen af ovennævnte kriterier på den nuværende markedssituation for den pågældende ris medfører, at maksimumseksportrestitutionen fastsættes til det i artikel 1 nævnte beløb.

(4) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Korn —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Maksimumsrestitutionen ved udførsel af sleben rundkornet ris til visse tredjelande fastsættes på grundlag af bud, der er indgivet fra den 25. den 31. maj 2001, til 210,00 EUR/t inden for rammerne af den i forordning (EF) nr. 2281/2000 omhandlede licitation.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 2. juni 2001.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 1. juni 2001.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 329 af 30.12.1995, s. 18.

⁽²⁾ EFT L 193 af 29.7.2000, s. 3.

⁽³⁾ EFT L 260 af 14.10.2000, s. 7.

⁽⁴⁾ EFT L 61 af 7.3.1975, s. 25.

⁽⁵⁾ EFT L 35 af 15.2.1995, s. 8.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1084/2001**af 1. juni 2001****om fastsættelse af maksimumsrestitutionen ved udførsel af sleben middelskornet ris og sleben langskornet ris A inden for rammerne af den i forordning (EF) nr. 2282/2000 omhandlede licitation**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —
under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 3072/95 af 22. december 1995 om den fælles markedsordning for ris ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1667/2000 ⁽²⁾, særlig artikel 13, stk. 3, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ved Kommissionens forordning (EF) nr. 2282/2000 ⁽³⁾, blev der åbnet en licitation over restitutionen ved udførsel af ris.
- (2) I overensstemmelse med artikel 5 i Kommissionens forordning (EØF) nr. 584/75 ⁽⁴⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 299/95 ⁽⁵⁾, kan Kommissionen på grundlag af de indgivne bud efter fremgangsmåden i artikel 22 i forordning (EF) nr. 3072/95 vedtage at fastsætte en maksimumseksporthestitution. Ved fastsættelse af denne skal der bl.a. tages hensyn til kriterierne i artikel 13 i forordning (EF) nr. 3072/95. Tilslagsmodtager bliver enhver bydende, hvis bud er lig med eller ligger under maksimumseksporthestitutionen.

(3) Anvendelsen af ovennævnte kriterier på den nuværende markedsituation for den pågældende ris medfører, at maksimumseksporthestitutionen fastsættes til det i artikel 1 nævnte beløb.

(4) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Korn —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Maksimumsrestitutionen ved udførsel af sleben middelskornet ris og sleben langskornet ris A til visse tredjelande i Europa fastsættes på grundlag af bud, der er indgivet fra den 25. til den 31. maj 2001, til 215,00 EUR/t inden for rammerne af den i forordning (EF) nr. 2282/2000 omhandlede licitation.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 2. juni 2001.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 1. juni 2001.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 329 af 30.12.1995, s. 18.

⁽²⁾ EFT L 193 af 29.7.2000, s. 3.

⁽³⁾ EFT L 260 af 14.10.2000, s. 10.

⁽⁴⁾ EFT L 61 af 7.3.1975, s. 25.

⁽⁵⁾ EFT L 35 af 15.2.1995, s. 8.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1085/2001**af 1. juni 2001****om fastsættelse af maksimumsrestitutionen ved udførsel af sleben middelskornet ris og sleben langskornet ris A inden for rammerne af den i forordning (EF) nr. 2283/2000 omhandlede licitation**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —
under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 3072/95 af 22. december 1995 om den fælles markedsordning for ris ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1667/2000 ⁽²⁾, særlig artikel 13, stk. 3, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ved Kommissionens forordning (EF) nr. 2283/2000 ⁽³⁾, blev der åbnet en licitation over restitutionen ved udførsel af ris.
- (2) I overensstemmelse med artikel 5 i Kommissionens forordning (EØF) nr. 584/75 ⁽⁴⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 299/95 ⁽⁵⁾, kan Kommissionen på grundlag af de indgivne bud efter fremgangsmåden i artikel 22 i forordning (EF) nr. 3072/95 vedtage at fastsætte en maksimumseksportrestitution. Ved fastsættelse af denne skal der bl.a. tages hensyn til kriterierne i artikel 13 i forordning (EF) nr. 3072/95. Tilslagsmodtager bliver enhver bydende, hvis bud er lig med eller ligger under maksimumseksportrestitutionen.

(3) Anvendelsen af ovennævnte kriterier på den nuværende markedssituation for den pågældende ris medfører, at maksimumseksportrestitutionen fastsættes til det i artikel 1 nævnte beløb.

(4) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Korn —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Maksimumsrestitutionen ved udførsel af sleben middelskornet ris og sleben langskornet ris A til visse tredjelande fastsættes på grundlag af bud, der er indgivet fra den 25. til den 31. maj 2001 til 225,00 EUR/t inden for rammerne af den i forordning (EF) nr. 2283/2000 omhandlede licitation.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 2. juni 2001.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 1. juni 2001.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 329 af 30.12.1995, s. 18.

⁽²⁾ EFT L 193 af 29.7.2000, s. 3.

⁽³⁾ EFT L 260 af 14.10.2000, s. 13.

⁽⁴⁾ EFT L 61 af 7.3.1975, s. 25.

⁽⁵⁾ EFT L 35 af 15.2.1995, s. 8.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1086/2001**af 1. juni 2001****om fastsættelse af maksimumsrestitutionen ved udførsel af sleben langkornet ris inden for rammerne af den i forordning (EF) nr. 2284/2000 omhandlede licitation**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —
under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 3072/95 af 22. december 1995 om den fælles markedsordning for ris ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1667/2000 ⁽²⁾, særlig artikel 13, stk. 3, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ved Kommissionens forordning (EF) nr. 2284/2000 ⁽³⁾ blev der åbnet en licitation over restitutionen ved udførsel af ris.
- (2) I overensstemmelse med artikel 5 i Kommissionens forordning (EØF) nr. 584/75 ⁽⁴⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 299/95 ⁽⁵⁾, kan Kommissionen på grundlag af de indgivne bud efter fremgangsmåden i artikel 22 i forordning (EF) nr. 3072/95 vedtage at fastsætte en maksimumseksportrestitution. Ved fastsættelse af denne skal der bl.a. tages hensyn til kriterierne i artikel 13 i forordning (EF) nr. 3072/95. Tilslagsmodtager bliver enhver bydende, hvis bud er lig med eller ligger under maksimumseksportrestitutionen.

(3) Anvendelsen af ovennævnte kriterier på den nuværende markedssituation for den pågældende ris medfører, at maksimumseksportrestitutionen fastsættes til det i artikel 1 nævnte beløb.

(4) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Korn —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Maksimumsrestitutionen ved udførsel af sleben langkornet ris henhørende under KN-kode 1006 30 67 til visse tredjelande fastsættes på grundlag af bud, der er indgivet fra den 25. til den 31. maj 2001, til 315,00 EUR/t inden for rammerne af den i forordning (EF) nr. 2284/2000 omhandlede licitation.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 2. juni 2001.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 1. juni 2001.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 329 af 30.12.1995, s. 18.

⁽²⁾ EFT L 193 af 29.7.2000, s. 3.

⁽³⁾ EFT L 260 af 14.10.2000, s. 16.

⁽⁴⁾ EFT L 61 af 7.3.1975, s. 25.

⁽⁵⁾ EFT L 35 af 15.2.1995, s. 8.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1087/2001**af 1. juni 2001****om fastsættelse af et maksimumstilskud ved forsendelse af afskallet, langkornet ris til Réunion i henhold til den i forordning (EF) nr. 2285/2000 omhandlede licitation**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —
under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 3072/95 af 22. december 1995 om den fælles markedsordning for ris ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1667/2000 ⁽²⁾, særlig artikel 10, stk. 1,

under henvisning til Kommissionens forordning (EØF) nr. 2692/89 af 6. september 1989 om gennemførelsesbestemmelser for forsendelse af ris til Réunion ⁽³⁾, ændret ved forordning (EF) nr. 1453/1999 ⁽⁴⁾, særlig artikel 9, stk. 1, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ved Kommissionens forordning (EF) nr. 2285/2000 ⁽⁵⁾ blev der åbnet en licitation over tilskud ved forsendelse af ris til Réunion.
- (2) På grundlag af de indgivne bud kan Kommissionen efter fremgangsmåden i artikel 22 i forordning (EF) nr. 3072/95 beslutte at fastsætte et maksimumstilskud, jf. artikel 9 i forordning (EØF) nr. 2692/89.

(3) Ved fastsættelsen af dette maksimumstilskud skal der navnlig tages hensyn til de kriterier, der er fastsat i artikel 2 og 3 i forordning (EØF) nr. 2692/89. Tilslaget gives til alle bydende, hvis bud svarer til maksimumstilskuddet eller en lavere sats.

(4) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Korn —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Inden for rammerne af den i forordning (EF) nr. 2285/2000 omhandlede licitation fastsættes på grundlag af de bud, der er indgivet fra den 28. til den 31. maj 2001, et maksimumstilskud på 333,00 EUR/t afskallet, langkornet ris henhørende under KN-kode 1006 20 98, der sendes til Réunion.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 2. juni 2001.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 1. juni 2001.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 329 af 30.12.1995, s. 18.

⁽²⁾ EFT L 193 af 29.7.2000, s. 3.

⁽³⁾ EFT L 261 af 7.9.1989, s. 8.

⁽⁴⁾ EFT L 167 af 2.7.1999, s. 19.

⁽⁵⁾ EFT L 260 af 14.10.2000, s. 19.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1088/2001**af 1. juni 2001****om fastsættelse af maksimumsopkøbsprisen for oksekød i forbindelse med den fjerde dellicitation i henhold til forordning (EF) nr. 690/2001**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1254/1999 af 17. maj 1999 om den fælles markedsordning for oksekød ⁽¹⁾,

under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 690/2001 af 3. april 2001 om særlige markedsstøtteforanstaltninger for oksekød ⁽²⁾, særlig artikel 3, stk. 1, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I henhold til artikel 2, stk. 2, i Kommissionens forordning (EF) nr. 690/2001 blev der ved Kommissionens forordning (EF) nr. 713/2001 om opkøb af oksekød i henhold til forordning (EF) nr. 690/2001 ⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1009/2001 ⁽⁴⁾, opstillet en liste over medlemsstater, hvor der åbnes for bud til den fjerde dellicitation den 28. maj 2001.
- (2) I henhold til artikel 3, stk. 1, i forordning (EF) nr. 690/2001 bør der i givet fald fastsættes en maksimumsopkøbspris for referenceklassen på grundlag af de indgivne bud, idet der tages hensyn til samme forordnings artikel 3, stk. 2.

(3) Under hensyn til behovet for at yde en rimelig markedsstøtte til oksekød bør der fastsættes en maksimumsopkøbspris i de pågældende medlemsstater. Der bør fastsættes forskellig maksimumsopkøbspriser for at tage hensyn til de forskellige markedspriser i de pågældende medlemsstater.

(4) I betragtning af støtteforanstaltningernes hastende karakter bør forordningen straks træde i kraft.

(5) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Oksekød —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

I forbindelse med den fjerde dellicitation den 28. maj 2001, der blev åbnet ved forordning (EF) nr. 690/2001, fastsættes følgende maksimumsopkøbspris:

— Tyskland: 165,00 EUR/100 kg.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 2. juni 2001.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 1. juni 2001.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 160 af 26.6.1999, s. 21.

⁽²⁾ EFT L 95 af 5.4.2001, s. 8.

⁽³⁾ EFT L 100 af 11.4.2001, s. 3.

⁽⁴⁾ EFT L 140 af 24.5.2001, s. 29.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1089/2001
af 1. juni 2001
om fastsættelse af eksportrestitutionerne inden for oksekødssektoren

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1254/1999 af 17. maj 1999 om den fælles markedsordning for oksekød ⁽¹⁾, særlig artikel 33, stk. 12, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) I henhold til artikel 33 i forordning (EF) nr. 1254/1999 kan forskellen mellem verdensmarkedspriserne og priserne inden for Fællesskabet for de produkter, som er nævnt i artikel 1 i forordningen, udlignes ved en eksportrestitution.

(2) Betingelserne for ydelse af særlige eksportrestitutioner for visse former for oksekød og visse former for konserver blev fastsat ved Kommissionens forordning (EØF) nr. 32/82 ⁽²⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 744/2000 ⁽³⁾, (EØF) nr. 1964/82 ⁽⁴⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 2772/2000 ⁽⁵⁾, og (EØF) nr. 2388/84 ⁽⁶⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 3661/92 ⁽⁷⁾.

(3) Anvendelsen af disse regler og kriterier på den forventede markedssituation inden for oksekødssektoren fører til fastsættelse af restitutionen som nedenfor angivet.

(4) Den nuværende markedssituation inden for Fællesskabet og afsætningsmulighederne, særlig i visse tredjelande, bevirker, at der bør ydes eksportrestitutioner dels for dyr af kvægrace til slagtning med en levende vægt på over 220 kg, men højst 300 kg, dels for voksne dyr af kvægrace med en levende vægt på mindst 300 kg.

(5) Der bør ydes restitutioner ved eksport til visse bestemmelseslande for visse former for fersk eller kølet kød, der er nævnt i bilaget under KN-kode 0201, for visse former

for frosset kød, der er nævnt i bilaget under KN-kode 0202, og for visse former for slagteaffald anført i bilaget under KN-kode 0206, samt for visse andre produkter, tilberedte eller konserverede, med indhold af kød eller slagteaffald, der er nævnt i bilaget under KN-kode 1602 50 10.

(6) Da produkterne under produktkode 0201 20 90 9700 og 0202 20 90 9100, som anvendes i forbindelse med restitutioner, har højst forskellige karakteristika, bør restitutionen kun udbetales for stykker, hvor vægten af ben ikke udgør over en tredjedel.

(7) For oksekød, udbenet, saltet og tørret, er der traditionelle handelsforbindelser med Schweiz. I det omfang, det er nødvendigt at opretholde denne handel, bør restitutionen fastsættes til et beløb, som dækker forskellen mellem priserne på det schweiziske marked og medlemsstaternes eksportpriser.

(8) For visse andre produkter, tilberedte eller konserverede, med indhold af kød eller slagteaffald, der er nævnt i bilaget under KN-kode 1602 50 31 til 1602 50 80, kan Fællesskabets deltagelse i den internationale handel opretholdes ved ydelse af en restitution, hvis beløb beregnes under hensyntagen til den restitution, som hidtil er blevet ydet til eksportører.

(9) For de øvrige produkter inden for oksekødssektoren bør der på grund af Fællesskabets ringe deltagelse i verdenshandelen ikke fastsættes en restitution.

(10) Nomenklaturen over eksportrestitutioner for landbrugsprodukter blev fastsat ved Kommissionens forordning (EØF) nr. 3846/87 ⁽⁸⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 2849/2000 ⁽⁹⁾.

(11) For at forenkle eksportformaliteterne for de erhvervsdrivende bør restitutionsbeløbene for alle former for frosset kød tilpasses de beløb, der ydes for fersk eller kølet kød, bortset fra kød fra voksne handyr.

⁽¹⁾ EFT L 160 af 26.6.1999, s. 21.

⁽²⁾ EFT L 4 af 8.1.1982, s. 11.

⁽³⁾ EFT L 89 af 11.4.2000, s. 3.

⁽⁴⁾ EFT L 212 af 21.7.1982, s. 48.

⁽⁵⁾ EFT L 321 af 19.12.2000, s. 35.

⁽⁶⁾ EFT L 221 af 18.8.1984, s. 28.

⁽⁷⁾ EFT L 370 af 19.12.1992, s. 16.

⁽⁸⁾ EFT L 366 af 24.12.1987, s. 1.

⁽⁹⁾ EFT L 335 af 30.12.2000, s. 1.

- (12) For at forbedre kontrollen med produkter under KN-kode 1602 50 bør det fastsættes, at der for visse af disse produkter kun kan ydes restitution ved fremstilling i forbindelse med den ordning, der er omhandlet i artikel 4 i Rådets forordning (EØF) nr. 565/80 af 4. marts 1980 om forudbetaling af eksportrestitutioner for landbrugsprodukter ⁽¹⁾, ændret ved forordning (EØF) nr. 2026/83 ⁽²⁾.
- (13) For at undgå misbrug ved udførsel af visse racerene avlsdyr bør der foretages en differentiering af restitutionen for hundyr efter dyrenes alder.
- (14) Der er muligheder for at eksportere andre kvier end slagtekvier til visse tredjelande, men for at undgå misbrug bør der fastsættes kontrolkriterier, så det kan fastslås, at det drejer sig om dyr på under 36 måneder.
- (15) Ifølge artikel 6, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 1964/82 nedsættes den særlige restitution, hvis den mængde udbenet kød, der skal udføres, udgør under 95 %, men mindst 85 % af den samlede vægt af de stykker, der stammer fra udbeningen.
- (16) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Oksekød —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

1. Fortegnelsen over de produkter, ved hvis udførsel den i artikel 33 i forordning (EF) nr. 1254/1999 omhandlede eksportrestitution ydes, samt restitutionssatserne og destina-

tionerne fastsættes som angivet i bilaget til nærværende forordning.

2. Produkterne skal opfylde de krav om sundhedsmærkning, der fastsættes i:

- bilag I, kapitel XI til Rådets direktiv 64/433/EØF ⁽³⁾
- bilag I, kapitel VI til Rådets direktiv 94/65/EF ⁽⁴⁾
- bilag B, kapitel VI til Rådets direktiv 77/99/EØF ⁽⁵⁾.

Artikel 2

Der udbetales kun restitution for produkter henhørende under kode 0102 90 59 9000 i restitutionsnomenklaturen ved eksport til tredjelande 075 som nævnt i bilaget til denne forordning på betingelse af, at der ved afslutningen af toldformaliteterne ved eksport forelægges original og en kopi af veterinærcertifikatet, som er underskrevet af en embedsdyrlæge, og som attesterer, at det rent faktisk drejer sig om kvier på under 36 måneder. Originalen af certifikatet gives tilbage til eksportøren, og kopien, som toldmyndighederne har bekræftet er i overensstemmelse med originalen, vedlægges restitutionsansøgningen.

Artikel 3

I det tilfælde, der omhandles i artikel 6, stk. 2, tredje afsnit, i forordning (EØF) nr. 1964/82, nedsættes restitutionssatsen for produkter henhørende under KN-kode 0201 30 00 9100 med 14,00 EUR/100 kg.

Artikel 4

Denne forordning træder i kraft den 5. juni 2001.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 1. juni 2001.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 62 af 7.3.1980, s. 5.

⁽²⁾ EFT L 199 af 22.7.1983, s. 12.

⁽³⁾ EFT 121 af 29.7.1964, s. 2012/64.

⁽⁴⁾ EFT L 368 af 31.12.1994, s. 10.

⁽⁵⁾ EFT L 26 af 31.1.1977, s. 85.

BILAG

til Kommissionens forordning af 1. juni 2001 om fastsættelse af eksportrestitutionerne inden for oksekødsssek-toren

Produktkode	Bestemmelse	Måleenhed	Restitutionsbeløb (7)
0102 10 10 9120	A00	EUR/100 kg levende vægt	53,00
0102 10 10 9130	B02	EUR/100 kg levende vægt	15,50
	B03	EUR/100 kg levende vægt	9,50
	039	EUR/100 kg levende vægt	5,00
0102 10 30 9120	A00	EUR/100 kg levende vægt	53,00
0102 10 30 9130	B02	EUR/100 kg levende vægt	15,50
	B03	EUR/100 kg levende vægt	9,50
	039	EUR/100 kg levende vægt	5,00
0102 10 90 9120	A00	EUR/100 kg levende vægt	53,00
0102 90 41 9100	B02	EUR/100 kg levende vægt	41,00
0102 90 51 9000	B02	EUR/100 kg levende vægt	15,50
	B03	EUR/100 kg levende vægt	9,50
	039	EUR/100 kg levende vægt	5,00
0102 90 59 9000	B02	EUR/100 kg levende vægt	15,50
	B03	EUR/100 kg levende vægt	9,50
	039	EUR/100 kg levende vægt	5,00
	075 (9)	EUR/100 kg levende vægt	53,00
0102 90 61 9000	B02	EUR/100 kg levende vægt	15,50
	B03	EUR/100 kg levende vægt	9,50
	039	EUR/100 kg levende vægt	5,00
0102 90 69 9000	B02	EUR/100 kg levende vægt	15,50
	B03	EUR/100 kg levende vægt	9,50
	039	EUR/100 kg levende vægt	5,00
0102 90 71 9000	B02	EUR/100 kg levende vægt	41,00
	B03	EUR/100 kg levende vægt	23,00
	039	EUR/100 kg levende vægt	14,00
0102 90 79 9000	B02	EUR/100 kg levende vægt	41,00
	B03	EUR/100 kg levende vægt	23,00
	039	EUR/100 kg levende vægt	14,00
0201 10 00 9110 (1)	B02	EUR/100 kg nettovægt	71,50
	B03	EUR/100 kg nettovægt	43,00
	039	EUR/100 kg nettovægt	23,50
0201 10 00 9120	B02	EUR/100 kg nettovægt	33,50
	B03	EUR/100 kg nettovægt	10,00
	039	EUR/100 kg nettovægt	11,50
0201 10 00 9130 (1)	B02	EUR/100 kg nettovægt	97,00
	B03	EUR/100 kg nettovægt	56,50
	039	EUR/100 kg nettovægt	33,50
0201 10 00 9140	B02	EUR/100 kg nettovægt	46,00
	B03	EUR/100 kg nettovægt	14,00
	039	EUR/100 kg nettovægt	16,00
0201 20 20 9110 (1)	B02	EUR/100 kg nettovægt	97,00
	B03	EUR/100 kg nettovægt	56,50
	039	EUR/100 kg nettovægt	33,50

Produktkode	Bestemmelse	Måleenhed	Restitutionsbeløb (7)
0201 20 20 9120	B02	EUR/100 kg nettovægt	46,00
	B03	EUR/100 kg nettovægt	14,00
	039	EUR/100 kg nettovægt	16,00
0201 20 30 9110 ⁽¹⁾	B02	EUR/100 kg nettovægt	71,50
	B03	EUR/100 kg nettovægt	43,00
	039	EUR/100 kg nettovægt	23,50
0201 20 30 9120	B02	EUR/100 kg nettovægt	33,50
	B03	EUR/100 kg nettovægt	10,00
	039	EUR/100 kg nettovægt	11,50
0201 20 50 9110 ⁽¹⁾	B02	EUR/100 kg nettovægt	123,00
	B03	EUR/100 kg nettovægt	71,50
	039	EUR/100 kg nettovægt	41,00
0201 20 50 9120	B02	EUR/100 kg nettovægt	58,50
	B03	EUR/100 kg nettovægt	17,50
	039	EUR/100 kg nettovægt	19,50
0201 20 50 9130 ⁽¹⁾	B02	EUR/100 kg nettovægt	71,50
	B03	EUR/100 kg nettovægt	43,00
	039	EUR/100 kg nettovægt	23,50
0201 20 50 9140	B02	EUR/100 kg nettovægt	33,50
	B03	EUR/100 kg nettovægt	10,00
	039	EUR/100 kg nettovægt	11,50
0201 20 90 9700	B02	EUR/100 kg nettovægt	33,50
	B03	EUR/100 kg nettovægt	10,00
	039	EUR/100 kg nettovægt	11,50
0201 30 00 9050	400 ⁽³⁾	EUR/100 kg nettovægt	23,50
	404 ⁽⁴⁾	EUR/100 kg nettovægt	23,50
0201 30 00 9060 ⁽⁶⁾	B02	EUR/100 kg nettovægt	46,00
	B03	EUR/100 kg nettovægt	13,00
	039	EUR/100 kg nettovægt	15,00
	809, 822	EUR/100 kg nettovægt	37,00
0201 30 00 9100 ⁽²⁾ ⁽⁶⁾	B02	EUR/100 kg nettovægt	172,00
	B03	EUR/100 kg nettovægt	102,00
	039	EUR/100 kg nettovægt	60,00
	809, 822	EUR/100 kg nettovægt	152,50
0201 30 00 9120 ⁽²⁾ ⁽⁶⁾	B08	EUR/100 kg nettovægt	94,50
	B09	EUR/100 kg nettovægt	88,00
	B03	EUR/100 kg nettovægt	56,50
	039	EUR/100 kg nettovægt	33,00
	809, 822	EUR/100 kg nettovægt	83,50
0202 10 00 9100	B02	EUR/100 kg nettovægt	33,50
	B03	EUR/100 kg nettovægt	10,00
	039	EUR/100 kg nettovægt	11,50
0202 10 00 9900	B02	EUR/100 kg nettovægt	46,00
	B03	EUR/100 kg nettovægt	14,00
	039	EUR/100 kg nettovægt	16,00
0202 20 10 9000	B02	EUR/100 kg nettovægt	46,00
	B03	EUR/100 kg nettovægt	14,00
	039	EUR/100 kg nettovægt	16,00
0202 20 30 9000	B02	EUR/100 kg nettovægt	33,50
	B03	EUR/100 kg nettovægt	10,00
	039	EUR/100 kg nettovægt	11,50

Produktkode	Bestemmelse	Måleenhed	Restitutionsbeløb ⁽⁷⁾
0202 20 50 9100	B02	EUR/100 kg nettovægt	58,50
	B03	EUR/100 kg nettovægt	17,50
	039	EUR/100 kg nettovægt	19,50
0202 20 50 9900	B02	EUR/100 kg nettovægt	33,50
	B03	EUR/100 kg nettovægt	10,00
	039	EUR/100 kg nettovægt	11,50
0202 20 90 9100	B02	EUR/100 kg nettovægt	33,50
	B03	EUR/100 kg nettovægt	10,00
	039	EUR/100 kg nettovægt	11,50
0202 30 90 9100	400 ⁽³⁾	EUR/100 kg nettovægt	23,50
	404 ⁽⁴⁾	EUR/100 kg nettovægt	23,50
0202 30 90 9200 ⁽⁶⁾	B02	EUR/100 kg nettovægt	46,00
	B03	EUR/100 kg nettovægt	13,00
	039	EUR/100 kg nettovægt	15,00
	809, 822	EUR/100 kg nettovægt	37,00
0206 10 95 9000	B02	EUR/100 kg nettovægt	46,00
	B03	EUR/100 kg nettovægt	13,00
	039	EUR/100 kg nettovægt	15,00
	809, 822	EUR/100 kg nettovægt	37,00
0206 29 91 9000	B02	EUR/100 kg nettovægt	46,00
	B03	EUR/100 kg nettovægt	13,00
	039	EUR/100 kg nettovægt	15,00
	809, 822	EUR/100 kg nettovægt	37,00
0210 20 90 9100	039	EUR/100 kg nettovægt	23,00
1602 50 10 9170 ⁽⁸⁾	B02	EUR/100 kg nettovægt	22,50
	B03	EUR/100 kg nettovægt	15,00
	039	EUR/100 kg nettovægt	17,50
1602 50 31 9125 ⁽⁵⁾	A00	EUR/100 kg nettovægt	88,50
1602 50 31 9325 ⁽⁵⁾	A00	EUR/100 kg nettovægt	79,00
1602 50 39 9125 ⁽⁵⁾	A00	EUR/100 kg nettovægt	88,50
1602 50 39 9325 ⁽⁵⁾	A00	EUR/100 kg nettovægt	79,00
1602 50 39 9425 ⁽⁵⁾	A00	EUR/100 kg nettovægt	30,00
1602 50 39 9525 ⁽⁵⁾	A00	EUR/100 kg nettovægt	30,00
1602 50 80 9535 ⁽⁸⁾	A00	EUR/100 kg nettovægt	17,50

⁽¹⁾ Tarifiering i denne underposition er betinget af fremlæggelse af den attest, der er anført i bilaget til Kommissionens ændrede forordning (EØF) nr. 32/82.

⁽²⁾ Udbetalingen af restitution er betinget af overholdelse af de betingelser, der er fastsat i Kommissionens ændrede forordning (EØF) nr. 1964/82.

⁽³⁾ I overensstemmelse med Kommissionens ændrede forordning (EØF) nr. 2973/79 (EFT L 336 af 29.12.1979, s. 44).

⁽⁴⁾ I overensstemmelse med Kommissionens ændrede forordning (EF) nr. 2051/96 (EFT L 274 af 26.10.1996, s. 18).

⁽⁵⁾ EFT L 221 af 18.8.1984, s. 28.

⁽⁶⁾ Indholdet af magret oksekød med undtagelse af fedt bestemmes efter analysemetoden i bilaget til Kommissionens forordning (EØF) nr. 2429/86 (EFT L 210 af 1.8.1986, s. 39).

Udtrykket »det gennemsnitlige indhold« vedrører mængden af prøven som defineret i artikel 2, stk. 1, i forordning (EF) nr. 2457/97 (EFT L 340 af 11.12.1997, s. 29). Prøven udtages fra den del af partiet, der indebærer den største risiko.

⁽⁷⁾ I henhold til artikel 13, stk. 10, i den ændrede forordning (EØF) nr. 805/68 ydes der ingen restitutioner ved udførsel af produkter, der indføres fra tredjelande og genudføres til tredjelande.

⁽⁸⁾ Restitutionens ydelse er betinget af fremstilling i forbindelse med den ordning, der er omhandlet i artikel 4 i den ændrede forordning (EØF) nr. 565/80.

⁽⁹⁾ Udbetalingen af restitution er betinget af, at betingelserne i denne forordnings artikel 2 er overholdt.

NB: Produktkoderne samt køderne for bestemmelsesteder i serie »A« er fastsat i Kommissionens forordning (EØF) nr. 3846/87 (EFT L 366 af 24.12.1987, s. 1) som ændret.

De numeriske køder for bestemmelsesteder er fastsat i forordning (EF) nr. 2032/2000 (EFT L 243 af 28.9.2000, s. 14).

De øvrige bestemmelsessteder er fastsat som følger:

B02: B08 og B09

B03: Ceuta, Melilla, Island, Norge, Færøerne, Andorra, Gibraltar, Vatikanstaten, Estland, Letland, Litauen, Polen, Tjekkiet, Slovakiet, Ungarn, Rumænien, Bulgarien, Albanien, Slovenien, Kroatien, Bosnien-Hercegovina, Jugoslavien, Makedonien, kommunerne Livigno og Campione d'Italia, Helgoland, Grønland, Cypern, proviantering og bunkring (destinationer som omhandlet i artikel 36 og 45 og eventuelt i artikel 44 i forordning (EF) nr. 800/1999, som ændret)

B08: Malta, Tyrkiet, Ukraine, Belarus, Moldova, Rusland, Georgien, Armenien, Aserbajdsan, Kasakhstan, Turkmenistan, Usbekistan, Tadsjikistan, Kirgisistan, Marokko, Algeriet, Tunesien, Libyen, Egypten, Libanon, Syrien, Irak, Iran, Israel, Vestbredden/Gazastriben, Jordan, Saudi-Arabien, Kuwait, Bahrain, Qatar, De Forenede Arabiske Emirater, Oman, Yemen, Pakistan, Sri Lanka, Myanmar (Burma), Thailand, Vietnam, Indonesien, Filippinerne, Kina, Nordkorea, Hongkong

B09: Sudan, Mauretanien, Mali, Burkina Faso, Niger, Tchad, Kap Verde, Senegal, Gambia, Guinea-Bissau, Guinea, Sierra Leone, Liberia, Côte d'Ivoire, Ghana, Togo, Benin, Nigeria, Cameroun, Den Centralafrikanske Republik, Ækvatorialguinea, São Tomé og Príncipe, Gabon, Republikken Congo, Den Demokratiske Republik Congo, Rwanda, Burundi, Saint Helena og tilhørende områder, Angola, Etiopien, Eritrea, Djibouti, Somalia, Uganda, Tanzania, Seychellerne og tilhørende områder, Britiske områder i Det Indiske Ocean, Mozambique, Mauritius, Comorerne, Mayotte, Zambia, Malawi, Sydafrika, Lesotho

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1090/2001**af 1. juni 2001****om fastsættelse af maksimumsopkøbsprisen og de oksekøds mængder, der opkøbes ved intervention som følge af den 268. dellicitation i forbindelse med de generelle interventionsforanstaltninger, der foretages i henhold til forordning (EØF) nr. 1627/89**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1254/1999 af 17. maj 1999 om den fælles markedsordning for oksekød ⁽¹⁾, særlig artikel 47, stk. 8, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ved Kommissionens forordning (EF) nr. 562/2000 af 15. marts 2000 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 1254/1999 for så vidt angår ordningerne for offentligt interventionsopkøb af oksekød ⁽²⁾, ændret ved forordning (EF) nr. 590/2001 ⁽³⁾, blev der fastsat normer for offentligt interventionsopkøb af oksekød. I henhold til forordningens bestemmelser blev der åbnet en licitation ved artikel 1, stk. 1, i Kommissionens forordning (EØF) nr. 1627/89 af 9. juni 1989 om opkøb af oksekød ved licitation ⁽⁴⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1021/2001 ⁽⁵⁾.
- (2) Efter artikel 13, stk. 1, i forordning (EF) nr. 562/2000 fastsættes der i givet fald en maksimal opkøbspris for kvalitet R3 for hver dellicitation på grundlag af de indgivne bud. Efter forordningens artikel 36 tages der kun hensyn til bud, der er lig med eller lavere end den maksimale pris, men som dog ikke overstiger den gennemsnitlige pris på det nationale eller regionale marked, forhøjet med det beløb, som er omhandlet i artikel 6, stk. 2, i forordning (EF) nr. 590/2001.
- (3) Efter gennemgang af de bud, der i henhold til artikel 47, stk. 8, i forordning (EF) nr. 1254/1999 er indgivet til den 268. dellicitation, og under hensyn til kravet om rimelig markedsstøtte og den sæsonmæssige udvikling i slagtingerne og priserne bør den maksimale opkøbspris og de mængder, der kan overtages til intervention, fast-

sættes for kategori A, mens der ikke bør gives tilslag for kategori C.

- (4) Ved artikel 7 i forordning (EF) nr. 590/2001 blev der også åbnet for offentligt interventionsopkøb af hele og halve slagtekroppe af magert kvæg, idet der blev fastsat særlige bestemmelser, som supplerer bestemmelserne for intervention af andre produkter. Efter at buddene er gennemgået, bør licitationen ikke tages til følge.
- (5) I betragtning af begivenhedernes udvikling bør denne forordning straks træde i kraft.
- (6) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Oksekød —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

For den 268. dellicitation, der blev åbnet ved forordning (EØF) nr. 1627/89, gælder følgende:

- a) For kategori A
 - fastsættes den maksimale opkøbspris til 226,00 EUR/100 kg hele eller halve slagtekroppe af kvalitet R3
 - fastsættes den maksimale mængde hele og halve slagtekroppe og forfjerdinger, der overtages, til 8 597,5 t.
- b) For kategori C gives der ikke tilslag.
- c) For hele og halve slagtekroppe af magert kvæg, jf. artikel 1, stk. 7, i forordning (EF) nr. 590/2001, tages licitationen ikke til følge.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 2. juni 2001.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 1. juni 2001.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 160 af 26.6.1999, s. 21.⁽²⁾ EFT L 68 af 16.3.2000, s. 22.⁽³⁾ EFT L 86 af 27.3.2001, s. 30. Forordningen er senest ændret ved forordning (EF) nr. 826/2001 (EFT L 120 af 28.4.2001, s. 7).⁽⁴⁾ EFT L 159 af 10.6.1989, s. 36.⁽⁵⁾ EFT L 140 af 24.5.2001, s. 53.

RÅDETS DIREKTIV 2001/40/EF**af 28. maj 2001****om gensidig anerkendelse af afgørelser om udsendelse af tredjelandstatsborgere**

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 63, nr. 3),

under henvisning til initiativ fra Den Franske Republik ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ifølge traktaten skal Rådet vedtage foranstaltninger vedrørende indvandringspolitikken på områderne betingelser for indrejse og ophold samt ulovlig indvandring og ulovligt ophold.
- (2) Det Europæiske Råd bekræftede på mødet den 15.-16. oktober 1999 i Tammerfors, at det ønsker at indføre et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed. Med henblik herpå skal en fælles europæisk asyl- og indvandringspolitik sigte både mod en retfærdig behandling af tredjelandstatsborgere og en bedre styring af migrationsstrømmene.
- (3) Nødvendigheden af at sikre større effektivitet i fuldbyrdelsen af afgørelser om udsendelse samt et bedre samarbejde mellem medlemsstaterne forudsætter gensidig anerkendelse af afgørelser om udsendelse.
- (4) Afgørelser om udsendelse af tredjelandstatsborgere skal træffes i overensstemmelse med de grundlæggende rettigheder, som garanteret ved den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder af 4. november 1950, navnlig artikel 3 og 8, og Genève-konventionen om flygtninges retsstilling af 28. juli 1951, og som de følger af de forfatningsmæssige principper, som medlemsstaterne har til fælles.
- (5) I overensstemmelse med nærhedsprincippet kan målet med den påtænkte aktion, nemlig et samarbejde mellem medlemsstaterne om udsendelse af tredjelandstatsborgere, ikke i tilstrækkelig grad nås af medlemsstaterne og kan således på grund af aktionens virkninger bedre nås på fællesskabsplan. Dette direktiv går ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå dette mål.
- (6) I overensstemmelse med artikel 3 i protokollen om Det Forenede Kongeriges og Irlands stilling, som er knyttet til traktaten om Den Europæiske Union og til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, har Det

Forenede Kongerige ved skrivelse af 18. oktober 2000 meddelt, at det ønsker at deltage i vedtagelsen og anvendelsen af nærværende direktiv.

- (7) I medfør af artikel 1 og 2 i protokollen om Danmarks stilling, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, deltager Danmark ikke i vedtagelsen af dette direktiv, som derfor ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Danmark. Inden seks måneder efter at Rådet har truffet afgørelse om dette direktiv til udbygning af Schengen-reglerne efter bestemmelserne i afsnit IV i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, træffer Danmark afgørelse om, hvorvidt det vil gennemføre dette direktiv i sin nationale lovgivning, jf. artikel 5 i protokollen om Danmarks stilling.
- (8) For så vidt angår Republikken Island og Kongeriget Norge udgør dette direktiv en udbygning af Schengen-reglerne ifølge den aftale, som Rådet for Den Europæiske Union indgik med disse to lande den 18. maj 1999. Ifølge de procedurer, der er fastsat i aftalen, gælder de rettigheder og forpligtelser, der følger af dette direktiv, også for disse to lande og for forbindelserne mellem disse to lande og de medlemsstater i Det Europæiske Fællesskab, som dette direktiv er rettet til —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

1. Med forbehold af forpligtelserne i medfør af artikel 23 og af anvendelsen af artikel 96 i konventionen om gennemførelse af Schengen-aftalen af 14. juni 1985, undertegnet den 19. juni 1990 i Schengen, i det følgende benævnt »Schengen-konventionen«, er formålet med dette direktiv at muliggøre anerkendelse af en afgørelse om udsendelse, som er truffet af en kompetent myndighed i en medlemsstat, i det følgende benævnt »ophavsstaten«, mod en tredjelandstatsborger, der befinder sig på en anden medlemsstats område, i det følgende benævnt »fuldbyrdsstaten«.

2. Alle afgørelser, der træffes i henhold til stk. 1, gennemføres i overensstemmelse med fuldbyrdsstatens gældende lovgivning.

3. Dette direktiv gælder ikke familiemedlemmer til Unionsborgere, der har gjort brug af deres ret til fri bevægelighed.

⁽¹⁾ EFT C 243 af 24.8.2000, s. 1.

⁽²⁾ Udtalelse afgivet den 13.3.2001 (endnu ikke offentliggjort i EFT).

Artikel 2

I dette direktiv forstås ved

- a) »tredjelandstatsborger«: enhver person, som ikke er statsborger i en medlemsstat,
- b) »afgørelse om udsendelse«: enhver afgørelse med henblik på udsendelse truffet af en ophavsstats kompetente administrative myndighed
- c) »fuldbyrdsforanstaltning«: enhver foranstaltning truffet af en fuldbyrdsstat med henblik på at iværksætte en afgørelse om udsendelse.

Artikel 3

1. En udsendelse som omhandlet i artikel 1 vedrører følgende tilfælde:

- a) Tredjelandstatsborgeren er omfattet af en afgørelse om udsendelse baseret på en alvorlig og konkret trussel mod den offentlige orden eller den nationale sikkerhed og truffet i følgende tilfælde:
 - når tredjelandstatsborgeren af ophavsstaten er dømt for en lovovertrædelse, som straffes med mindst et års frihedsstraf
 - når der foreligger alvorlige grunde til at antage, at tredjelandstatsborgeren har begået alvorlige strafbare handlinger, eller der foreligger reelle indicier for, at han påtænker at begå sådanne handlinger på en medlemsstats område.

Hvis den berørte person er indehaver af en opholdstilladelse udstedt af fuldbyrdsstaten eller en anden medlemsstat, skal fuldbyrdsstaten med forbehold af artikel 25, stk. 2, i Schengen-konventionen konsultere ophavsstaten og den stat, der har udstedt tilladelsen. En afgørelse om udsendelse, der er truffet inden for rammerne af dette litra, giver mulighed for at inddrage opholdstilladelsen, for så vidt der er hjemmel herfor i den nationale lovgivning i den stat, der har udstedt tilladelsen.

- b) Tredjelandstatsborgeren er omfattet af en afgørelse om udsendelse på grund af manglende overholdelse af de nationale bestemmelser om udlændinges indrejse eller ophold.

I de to tilfælde, der er omhandlet i litra a) og b), må afgørelsen om udsendelse hverken udsættes eller suspenderes af ophavsstaten.

2. Medlemsstaterne gennemfører dette direktiv under hensyn til beskyttelsen af menneskerettighederne og de grundlæggende frihedsrettigheder.

3. Anvendelsen af dette direktiv berører ikke bestemmelserne i konventionen om fastsættelse af, hvilken stat der er ansvarlig for behandlingen af en asylansøgning, der indgives i en af De Europæiske Fællesskabers medlemsstater (Dublin-

konventionen) og i tilbagetagelsesaftalerne mellem medlemsstaterne.

Artikel 4

Medlemsstaterne sikrer, at den pågældende tredjelandstatsborger kan anke enhver foranstaltning som omhandlet i artikel 1, stk. 2, i henhold til fuldbyrdsstatens lovgivning.

Artikel 5

Beskyttelsen af personoplysninger og datasikkerheden sikres i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger⁽¹⁾.

Uanset artikel 101 og 102 i Schengen-konventionen kan registre med personoplysninger i forbindelse med dette direktiv kun benyttes til de formål, de er bestemt til heri.

Artikel 6

Ophavsstatens og fuldbyrdsstatens myndigheder benytter alle hensigtsmæssige midler til at samarbejde og udveksle oplysninger om gennemførelsen af dette direktiv.

Ophavsstaten sørger for, at fuldbyrdsstaten hurtigst muligt får alle nødvendige dokumenter i hænde til attestation af, at afgørelsen om udsendelse fortsat er eksigibel, hvis dette er foreskrevet i bestemmelserne i Sirene-Håndbogen.

Inden yderligere foretages, foretager fuldbyrdsstaten en undersøgelse af den pågældende persons situation for at sikre, at hverken de relevante internationale retsakter eller de gældende nationale bestemmelser er til hinder for fuldbyrdsstatens afgørelse om udsendelse.

Når fuldbyrdsforanstaltningen er iværksat, underretter fuldbyrdsstaten ophavsstaten herom.

Artikel 7

Medlemsstaterne udligner indbyrdes de finansielle ubalancer, som måtte opstå som følge af anvendelsen af dette direktiv, hvis udsendelsen ikke kan ske på den (de) pågældende tredjelandstatsborger(e)s regning.

Med henblik på anvendelsen af denne artikel vedtager Rådet på forslag af Kommissionen og senest den 2. december 2002 de relevante kriterier og nærmere bestemmelser. Disse kriterier og nærmere bestemmelser gælder tilsvarende for anvendelsen af artikel 24 i Schengen-konventionen.

Artikel 8

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest den 2. december 2002. De underretter straks Kommissionen herom.

Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale retsforskrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

⁽¹⁾ EFT L 281 af 23.11.1995, s. 31.

Artikel 9

Dette direktiv træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Artikel 10

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne i overensstemmelse med traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab.

Udfærdiget i Bruxelles, den 28. maj 2001.

På Rådets vegne

T. BODSTRÖM

Formand

II

(Retsakter hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk)

KOMMISSIONEN

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 18. maj 2001

om den oversigt over vinproduktionskapaciteten, som Tyskland har fremlagt i henhold til Rådets forordning (EF) nr. 1493/1999

(meddelt under nummer K(2001) 1432)

(Kun den tyske udgave er autentisk)

(2001/414/EF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1493/1999 af 17. maj 1999 om den fælles markedsordning for vin ⁽¹⁾, ændret ved forordning (EF) nr. 2826/2000 ⁽²⁾, særlig artikel 23, stk. 4, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ifølge artikel 16 i forordning (EF) nr. 1493/1999 skal der fremlægges en oversigt over vinproduktionskapaciteten. Oversigten skal fremlægges, før ulovligt tilplantede arealer kan anerkendes, plantningsrettigheder forøges og omstrukturering og omstilling støttes.
- (2) De oplysninger, som oversigten skal indeholde, er fastsat i artikel 19 i Kommissionens forordning (EF) nr. 1227/2000 af 31. maj 2000 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 1493/1999 for så vidt angår produktionskapaciteten ⁽³⁾.
- (3) Tyskland meddelte ved brev af 22. september 2000 og 12. december 2000 de i artikel 16 i forordning (EF) nr. 1493/1999 omhandlede oplysninger. Gennemgangen af disse oplysninger viser, at Tyskland har udarbejdet oversigten.

(4) Nærværende beslutning indebærer ikke Kommissionens anerkendelse af, at oplysningerne i oversigten er nøjagtige, eller at den i oversigten omhandlede lovgivning er forenelig med EF-retten. Den foregriber ikke en eventuel senere kommissionsbeslutning om disse punkter.

(5) De i denne beslutning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Vin —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

Kommissionen konstaterer, at Tyskland har udarbejdet den i artikel 16 i forordning (EF) nr. 1493/1999 omhandlede oversigt.

Artikel 2

Denne beslutning er rettet til Forbundsrepublikken Tyskland.

Udfærdiget i Bruxelles, den 18. maj 2001.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 179 af 14.7.1999, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 328 af 23.12.2000, s. 2.

⁽³⁾ EFT L 143 af 16.6.2000, s. 1.

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 1. juni 2001

om anden ændring af beslutning 2001/356/EF om beskyttelsesforanstaltninger mod mund- og klovesyge i Det Forenede Kongerige

(meddelt under nummer K(2001) 1556)

(EØS-relevant tekst)

(2001/415/EF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets direktiv 90/425/EØF af 26. juni 1990 om veterinærkontrol og zooteknisk kontrol i samhandelen med visse levende dyr og produkter inden for Fællesskabet med henblik på gennemførelse af det indre marked ⁽¹⁾, senest ændret ved direktiv 92/118/EØF ⁽²⁾, særlig artikel 10, og

under henvisning til Rådets direktiv 89/662/EØF af 11. december 1989 om veterinærkontrol i samhandelen i Fællesskabet med henblik på gennemførelse af det indre marked ⁽³⁾, senest ændret ved direktiv 92/118/EØF, særlig artikel 9, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Efter rapporter om udbrud af mund- og klovesyge i Det Forenede Kongerige vedtog Kommissionen beslutning 2001/356/EF af 4. maj 2001 om beskyttelsesforanstaltninger mod mund- og klovesyge i Det Forenede Kongerige og om ophævelse af beslutning 2001/172/EF ⁽⁴⁾, ændret ved beslutning 2001/372/EF ⁽⁵⁾.
- (2) Ved Rådets direktiv 85/511/EØF ⁽⁶⁾, senest ændret ved akten vedrørende Østrigs, Finlands og Sveriges tiltrædelse, blev der indført EF-foranstaltninger for bekæmpelse af mund- og klovesyge.
- (3) Rådets direktiv 90/426/EØF ⁽⁷⁾, senest ændret ved Kommissionens beslutning 2001/298/EF ⁽⁸⁾, vedrører dyresundhedsmæssige betingelser for enhovede dyrs bevægelser og indførsel af enhovede dyr fra tredjelande.
- (4) Da sygdomssituationen er under bedring, er det hensigtsmæssigt at lempe nogle restriktioner for flytning af enhovede dyr, der ikke er modtagelige for mund- og klovesyge.
- (5) Situationen tages op til fornyet gennemgang på mødet i Den Stående Veterinærkomité, som er berammet til den

5.-6. juni 2001, og foranstaltningerne tilpasses om nødvendigt.

- (6) De i denne beslutning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Den Stående Veterinærkomité —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

Artikel 12, stk. 4, i beslutning 2001/356/EF affattes således:

- »4. Det Forenede Kongerige sørger for, at enhovede dyr, der forsendes fra landets territorium til en anden medlemsstat, ledsages af et sundhedscertifikat efter modellen i bilag C til Rådets direktiv 90/426/EØF. Sundhedscertifikatet udstedes kun for enhovede dyr fra en bedrift, der ikke er underlagt et officielt forbud efter artikel 4 eller 5 i direktiv 85/511/EØF.

Desuden skal den attesterende embedsdyrlæge, når det enhovede dyr skal attesteres efter bestemmelserne i første afsnit:

- inspicere og kun attestere det enhovede dyr, hvis synlige fækalier, synligt snavs og synlige efterladenskaber er fjernet så vidt muligt og dets hove renses og desinficeret til embedsdyrlægens tilfredshed, og
- sikre, at der modtages en skriftlig erklæring fra dyrets ejer eller dennes repræsentant om, at det enhovede dyr vil forblive på bedriften indtil forsendelse til bestemmelsesstedet som angivet i sundhedscertifikatet uden at gøre ophold på en bedrift, der er underlagt officielle forbud efter artikel 4 eller 5 i direktiv 85/511/EØF.

Sundhedscertifikater, der ledsager enhovede dyr, der forsendes fra Det Forenede Kongerige til en anden medlemsstat efter første afsnit, bærer følgende ordlyd:

»Enhovede dyr, der er i overensstemmelse med Kommissionens beslutning 2001/356/EF af 4. maj 2001 om beskyttelsesforanstaltninger mod mund- og klovesyge i Det Forenede Kongerige.«

⁽¹⁾ EFT L 224 af 18.8.1990, s. 29.

⁽²⁾ EFT L 62 af 15.3.1993, s. 49.

⁽³⁾ EFT L 395 af 30.12.1989, s. 13.

⁽⁴⁾ EFT L 125 af 5.5.2001, s. 46.

⁽⁵⁾ EFT L 130 af 12.5.2001, s. 47.

⁽⁶⁾ EFT L 315 af 26.11.1985, s. 11.

⁽⁷⁾ EFT L 224 af 18.8.1990, s. 42.

⁽⁸⁾ EFT L 102 af 12.4.2001, s. 63.

Artikel 2

Medlemsstaterne ændrer de foranstaltninger, de anvender i handelen, for at bringe dem i overensstemmelse med nærværende beslutning. De underretter straks Kommissionen herom.

Artikel 3

Denne beslutning er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 1. juni 2001.

På Kommissionens vegne

David BYRNE

Medlem af Kommissionen

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 1. juni 2001

om fjerde ændring af beslutning 2001/327/EF om flytningsrestriktioner for dyrearter, der er modtagelige for mund- og klovesyge

(meddelt under nummer K(2001) 1557)

(EØS-relevant tekst)

(2001/416/EF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets direktiv 90/425/EØF af 26. juni 1990 om veterinærkontrol og zooteknisk kontrol i samhandelen med visse levende dyr og produkter inden for Fællesskabet med henblik på gennemførelse af det indre marked ⁽¹⁾, senest ændret ved direktiv 92/118/EØF ⁽²⁾, særlig artikel 10, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Situationen for mund- og klovesyge i visse dele af EF vil kunne udgøre en fare for besætningerne i andre dele af EF på grund af markedsføringen af og handelen med levende klovbærende dyr.
- (2) Alle medlemsstaterne har indført flytningsrestriktioner for dyr af modtagelige arter som fastsat i Kommissionens beslutning 2001/327/EF af 24. april 2001 om flytningsrestriktioner for dyrearter, der er modtagelige for mund- og klovesyge, og om ophævelse af beslutning 2001/263/EF ⁽³⁾, senest ændret ved beslutning 2001/394/EF ⁽⁴⁾.
- (3) Det er hensigtsmæssigt at opretholde restriktionerne, men der bør tillades flytning via mellemstationer for dyr af modtagelige arter til avl og i tilfælde af kvæg og svin også til produktion under hensyntagen til sundhedskravene og identifikationsstandarderne for EF-samhandel med sådanne dyr.
- (4) Situationen tages op til fornyet gennemgang på mødet i Den Stående Veterinærkomité, som er berammet til den 5.-6. juni 2001, og foranstaltningerne tilpasses om nødvendigt.
- (5) De i denne beslutning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Den Stående Veterinærkomité —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

I Kommissionens beslutning 2001/327/EF foretages følgende ændringer:

- 1) Artikel 2, stk. 4, udgår.
- 2) Som artikel 2a indsættes:

»Artikel 2a

1. Uden at dette berører artikel 3, stk. 1, litra a), andet led, i Rådets direktiv 91/628/EØF, sørger medlemsstaterne for, at dyr af arter, der er modtagelige for mund- og klovesyge, ikke flyttes via mellemstationer, der er etableret og godkendt efter Rådets forordning (EF) nr. 1255/97.
 2. Uanset stk. 1 kan flytning via mellemstationer tillades for kvæg og svin til avl og produktion og for får og geder til avl på betingelser som anført i stk. 3.
 3. Den mellemstation, der er angivet i den ruteplan, der ledsager forsendelsen, meddeles til de centrale veterinærmyndigheder i bestemmelsesmedlemsstaten og en eventuel transitmedlemsstat, og ruteplanen suppleres med en erklæring fra afsenderen om, at der er truffet passende foranstaltninger for at sikre, at mellemstationen på samme tid kun modtager dyr af samme art og med samme sundhedsstatus.«
- 3) Datoen i artikel 4 ændres til »29. juni 2001«.

Artikel 2

Denne beslutning er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 1. juni 2001.

På Kommissionens vegne

David BYRNE

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 224 af 18.8.1990, s. 29.

⁽²⁾ EFT L 62 af 15.3.1993, s. 49.

⁽³⁾ EFT L 115 af 25.4.2001, s. 12.

⁽⁴⁾ EFT L 138 af 22.5.2001, s. 36.